

KAŠPERSKOHORSKÝ ZPRAVODAJ

Měsíčník pro obyvatele Kašperských Hor

Ročník 12, číslo 8, rok 2016

5.–7. srpna 2016: Pouť Panny Marie Sněžné

Jedna z největších letních akcí v Kašperských Horách je konání poutních slavností, které se tradičně odehrávají během prvního srpnového víkendu. Letos termín vychází na víkend 5. až 7. srpna. Na náměstí nám na celý víkend vyrostne staročeský jarmark, kde naleznete jak něco na zub ve formě domácích sýrů, pražených mandlí a oříšků, pečiva a cukroví nebo medovinky na dobrou náladu, tak plno ručně zpracovaných výrobků a dekorací z keramiky, dřeva, kovu i skla a spoustu dalšího. Na své si přijdou i děti, které potěší pouťové atrakce na Žižkově náměstí.

Pojďte se zúčastnit každoročního poutního procesí, které vychází z kostela sv. Markéty, a končí v kostele Panny Marie Sněžné. I letos v sobotu přijďte fandit našim místním fotbalistům na tradiční pouťový fotbalový turnaj, který začne v 10.00 na fotbalovém hřišti na Cikánci. Sobotní večer nám zpestří Benefiční houslový koncert Gabriely Demeterové, kterou na nově zrekonstruované varhany kostela sv. Markéty doprovodí Pavel Černý.

Sobotní „pouťování“ můžete ukončit na pouťové zábavě s kapelou Rankl Sepp, a to přímo na náměstí.

V neděli od 10.00 bude probíhat Českoněmecká mše svatá v kostele sv. Markéty na náměstí. Pro ty, kteří se chtějí dozvědět více o Kašperských Horách, je připravená komentovaná prohlídka města, která začíná v 10.30 hod. před radnicí. V průběhu zhruba hodinové prohlídky navštívíte barokní budovu radnice s největším skříňovým betlémem v Čechách, radniční podzemí, představíme vám zajímavé stavby historického náměstí, a v případě dobrého počasí trasu zakončíte u úpravny zlaté rudy.

Celý víkend budete mít možnost prohlédnout si výstavu děl žáků ze Základní školy, Základní umělecké školy a Mateřské školy Kašperské Hory, která je umístěna ve výstavní síni na radnici. To vše a mnohem více uvidíte při vaší návštěvě Kašperských Hor v tomto datu. Podrobné informace naleznete na oficiálních webových stránkách města www.kasphory.cz

Tereza Šubová, MĚKIS

Pouťový rozhovor: Vlastimil Lagron

Místní pouť a rodina Lagronů patří už celých 64 let neodmyslitelně k sobě. Přečtěte si rozhovor s hlavou jejich rodiny, pouťovým matadorem Vlastimilem Lagronem. Začtete se do povídaní o místních poutích a zajímavém životě kolem nich.

Rozhovor najdete na straně 17

Pouťový rozhovor: Tomas van Zavrel

Tomas van Zavrel v polovině srpna končí ve zdejší farnosti. Jaké budou jeho další cesty a které úkoly před ním nyní stojí? Přečtěte si rozhovor o jeho zdejším pětiletém působení, stejně jako o otázkách víry a smyslu poutě, nejen té jedné každoroční v ulicích našeho města.

Rozhovor najdete na straně 14

Z obsahu

	Zprávy z radnice
2	Dočasné uzavírky
3	O čem jednali naši zastupitelé?
	Dění na Červené
5	Zvelebování okolí pokračuje
5	Pozvánka na víkend na Červené
	Letošní oslavy
6	Dětský domov slaví 60. výročí
	Téma čísla
10	Kašperskohorská pouť
12	O autorovi poutní písně
19	Pouť na náměstí v běhu času
20	Jak jsme putovali do Hor na pouť
21	Pouť z Paští do Rejštejna

	Poutové rozhovory
14	Rozhovor s Tomášem Van Zavrelem
17	O pouti s Vlastimilem Lagronem
	My máme rádi ... jídlo!
23	Několik letních receptů pro vás
	Sportovní rubrika
24	Florbalové turnaje ve sportovní hale
24	Sušicko má svou mistryni Evropy
	Společenská rubrika
25	Sváta Macák podruhé
25	Jan Hoffman - vzpomínka
26	Arnošt Hammerbauer - vzpomínka
26	Společenská kronika
	Kulturní program
27	Rozpis aktivit ve městě na srpen

Úvodník

Milí čtenáři,
poutové číslo přináší díky vašim připomínkám a podnětům několik drobných novinek. Například se obměnilo a zvětšilo písmo, tak snad se vám Zpravodaj bude i lépe číst. Je stále co zlepšovat a ladit, což kromě formy platí nejen pro obsah, ale i pro rychlost a včasné doručování Zpravodaje do okolních osad.

K začátku tradiční místní pouti si v tomto vydání můžete přečíst rozhovory se dvěma osobnostmi, z nichž každá zastupuje tuto událost jinak: z církevního i světského úhlu pohledu.

Přeji Vám příjemné čtení tohoto čísla, stejně jako prožití nadcházející poutě. Hezký zbytek léta,

Václav Kůs

OZNÁMENÍ O DOČASNÉM OMEZENÍ PROVOZU SPORTOVNÍ HALY v Kašperských Horách

Sportoviště města Kašperské Hory oznamují, že z technických důvodů bude

PROVOZ VE SPORTOVNÍ HALE v době od 1. srpna do 31. srpna 2016 ČÁSTEČNĚ OMEZEN.

Sportovní hala bude otevřena:

pondělí, středa: 15–22 hodin úterý, čtvrtek: 15–21 hodin
pátek, sobota: 15–22 hodin

Dočasné uzavření MěKIS v září

Ve dnech 1. a 2. září 2016 bude Městské kulturní a informační středisko v Kašperských Horách uzavřeno z důvodů konání inventur zboží. Opět bude otevřeno hned v sobotu 3. září v pravidelném režimu, tj. po - pá 9.00 - 12.00, 13.00 - 16.00, so - ne 9.00 - 15.00.

Děkujeme za pochopení.
Veronika Rosecká, MěKIS

Omezení přístupu do sušické provozovny Rumpold – P s.r.o. v Nové ulici

Přesto, že kašperskohorští občané mají k dispozici sběrný dvůr ve městě, mohou v některých případech využít i sběrný dvůr v Sušici v Nové ulici ve firmě Rumpold –P s.r.o. (např. při likvidaci velkého množství stavební suti nebo nebezpečného odpadu, ale mohou tam také zpeněžit některé suroviny, které firma Rumpold vykupuje.

Např.: bílý kancelářský papír, noviny, časopisy, letáky, karton, směsný papír, oděvy na charitativní účely, tříděné PET lahve, číré fólie, akumulátory, použitý olej a tonery z tiskáren). Firmu Rumpold také využívá většina kašperskohorských firem a podnikatelů. Proto Vás chci upozornit na omezení přístupu do provozovny z důvodu rekonstrukce Nové ulice v Sušici od **18. 7. do 30. 9. 2016**. Po dobu rekonstrukce bude provozovna fungovat v nezměněném rozsahu.

Helena Marková, odbor ŽP

O čem jednalo zastupitelstvo a rada?

Zastupitelstvo města Kašperské Hory se schází na svém jednání nejméně jednou za tři měsíce. Zastupitelstvo pracuje ve složení: Ing. Balounová Alena, Ing. Bechyně Milan, Bernardová Bohuslava, PhDr. Horpeniak Vladimír, Hadrava Ladislav, Mgr. Havel Jaroslav, Chlada Jaroslav, Kalčíková Michaela, Jirman Jiří, Málek Petr, Ing. Mäntl Miroslav, Ing. Naušová Hana, Mgr. Svoboda Zdeněk, Švajková Gizela, DiS. Voldřich Jan.

Zasedání se řídí Jednacím řádem zastupitelstva města Kašperské Hory (k dispozici na www.kasphory.cz / úřední deska > zastupitelstvo).

Podobně jako v případě rady města, vás s nejdůležitějšími usneseními zastupitelů nyní seznamujeme i prostřednictvím Kašperskohorského zpravodaje.

Z jednání ZM 30. 6. 2016:

Přítomní zastupitelé: Petr Málek, Jaroslav Chlada, Ing. M. Bechyně, Mgr. Zdeněk Svoboda, Jan Voldřich, DiS., B. Bernardová, Mgr. Jaroslav Havel, M. Kalčíková, G. Švajková, Ing. M. Mäntl, PhDr. V. Horpeniak, J. Jirman, Ing. Hana Naušová (13). Omluveni: Ing. Alena Balounová, Ladislav Hadrava.

ZM revokovalo Usnesení z 5. veřejného zasedání zastupitelstva města ze dne 18. června 2015, který se týkal podmínek odkoupení nemovitostí ve vlastnictví M. Maříka v katastrálním území Kašperské Hory.

ZM schválilo koupi pozemkové parcely číslo 1010/12 – trvalý travní porost o výměře 34357 m², která byla oddělena geometrickým plánem číslo 905-1190/2015 z pozemkové parcely číslo 1010, a pozemkových parcel číslo 1012 – ostatní plocha, neplodná půda o výměře 316 m², 1013/1 – trvalý travní porost o výměře 4879 m² a 1013/2 – ostatní plocha, neplodná půda o výměře 448 m², celková výměra 40.000 m², vše v katastrálním území Kašperské Hory, za kupní cenu ve výši 35,- Kč/m². Daň z nabytí nemovitých věcí ve výši 4% z kupní ceny a správní poplatek za vklad práva do katastru nemovitostí hradí kupující město Kašperské Hory, náklady na vyhotovení geometrického plánu prodávající.

ZM schválilo koupi pozemkových parcel číslo 219/1 – trvalý travní porost o výměře 2758 m², 244/3 – trvalý travní porost o výměře 19644 m², 254 – ostatní plocha, neplodná půda o výměře 3110 m² a 255/1 – trvalý travní porost o výměře 77426 m², celkem 102.938 m², v katastrálním území Žlíbek, za cenu 9,10 Kč/m². Kupující město Kašperské Hory uhradí veškeré náklady spojené s převodem nemovitostí, tj. daň z nabytí nemovitých věcí a správní poplatek za vklad práva do katastru nemovitostí.

ZM schválilo změnu umístění katastrální hranice mezi katastrálním územím Červená u Kašperských Hor a katastrálním územím Lídlový Dvory po břehu vodní plochy, koryta vodního toku přirozeného nebo upraveného.

ZM schválilo prodej pozemkové parcely číslo 329 – ostatní plocha, ostatní komunikace o výměře 510 m² v katastrálním území Dolní Dvorce u Kašperských Hor za cenu 101,- Kč/m² + DPH ve výši 21%. Kupující hradí veškeré náklady spojené s převodem nemovitosti – daň z nabytí nemovitých věcí a správní poplatek za vklad práva do katastru nemovitostí. Kupující berou na vědomí, že nemovitost je zatížena služebností stezky, průhonu a cesty.

ZM schválilo roční účetní závěrku včetně výsledku hospodaření města za účetní období roku 2015, sestavenou ke dni 31. 12. 2015, dle zákona 128/2000 Sb. v platném znění.

JMENOVITÉ HLASOVÁNÍ

Návrh usnesení schválen 12 hlasy PRO, PROTI: 0, ZDRŽEL SE: 1/ B. Bernardová, NEPŘÍTOMNI: 2 /Ing. Balounová, L. Hadrava.

ZM schválilo celoroční hospodaření města za rok 2015 bez výhrad včetně zprávy nezávislého auditora o výsledcích přezkoumání hospodaření a ověření účetní závěrky města sestavené k 31. 12. 2015.

JMENOVITÉ HLASOVÁNÍ

Návrh usnesení schválen 12 hlasy PRO, PROTI: 0, ZDRŽEL SE: 1 / B. Bernardová, NEPŘÍTOMNI: 2/Ing. Balounová, L. Hadrava.

ZM schválilo změnu stanov Svazu obcí Národního parku Šumava, v navrženém znění a pověřuje starostu města k hlasování na sněmu v souladu s těmito stanovami.

O čem jednala rada města?

Rada města Kašperské Hory se schází na pravidelném jednání každé dva týdny. Členy rady města jsou: starosta Petr Málek, místostarosta Jaroslav Chlada, Jan Voldřich, DiS., Mgr. Zdeněk Svoboda a Ing. Milan Bechyně. Průběh zasedání rady města se řídí Jednacím řádem (k dispozici na www.kasphory.cz / úřední deska > rada). Rada města jednala 4. a 20. července.

Z jednání rady města 4. 7. 2016

RM uložila referentce Odboru ŽP u vybraných studen v majetku města (dle podkladu/seznamu do RM 11/2016) a na městských pozemcích zajistit zjištění vydatnosti pramenů a provedení rozboru kvality vody

v souladu s platnou legislativou. Termín: do 31. 7. 2016, předloží radě k projednání 1. 8. 2016.

RM souhlasila s projektovou dokumentací k akci „II/169 a II/145 Dlouhá Ves – Radešov – úsek C“ a doporučila v tomto úseku instalovat dopravní značení upozorňující na „místo častých nehod“.

RM souhlasila s pořádáním oslav 140. výročí založení SDH Kašperské Hory na náměstí dne 30. 7. 2016 a v přílehlých prostorách (včetně průvodu a související částečné uzavírky dotčených ulic dle žádosti), souhlasila s prodloužením doby nočního klidu do 01.00 hod. 31. 7. 2016 a se zapůjčením mobilního pódia z Horského klubu, pивních setů a košů pro potřeby realizace oslav.

RM rozhodla, že město Kašperské Hory v návaznosti na prodloužení zhotovitele s plněním jeho povinností čl. II bodu 1) a 2) Dohody o podmínkách realizace díla, kterou Město Kašperské Hory jako objednatel dne 26. května 2016 uzavřelo s Ing. arch. Pavlem Grassem jako zhotovitelem, odstoupí od smlouvy o dílo č. 32/2007, kterou s Ing. arch. Pavlem Grassem uzavřelo dne 12. 11. 2007, ve znění jejích pozdějších dodatků, a jejímž předmětem bylo zhotovení dokumentace Územního plánu Města Kašperské Hory.

RM schválila finanční spoluúčast města Kašperské Hory na pokrytí nákladů pro zpracování Nominační dokumentace „Národní geopark Královská Šumava“. Spolupodílíky jsou obce: Srní a Železná Ruda a organizace ČSOP Rejstejn. Finanční podíl pro město Kašperské Hory bude maximálně 60 tis. Kč, spoluúčast bude upravena Smlouvou o dílo.

Z jednání rady města 20. 7. 2016

RM vzala na vědomí výsledky rozboru hospodářské činnosti a zprávu o vy-

Dokončení ze strany 3

hodnocení ekonomické situace středisek Kašperskohorských městských lesů s. r. o. za I. pololetí roku 2016, přednesené jednatelem společnosti Ing. M. Mäntlem.

RM vzala na vědomí vyčíslení provozní ztráty sportovní haly za období od uvedení do provozu do 30. 6. 2016 a zároveň RM schvaluje úhradu provozní ztráty správci majetku Technickým službám města Kašperské Hory s. r. o. ve výši 225 675 Kč.

RM souhlasila s doporučením bytové komise a schválila přidělení uvolněného bytu v tzv. DPS žadateli M. Čáchovi.

RM souhlasila s prodloužením nájmu městského bytu žadatelům, kteří o to včas požádali, plní řádně povinnosti nájemníka a není u nich důvod prodloužení nájmu zamítnout.

RM schválila převod 90 tis. Kč z rezervního fondu ZŠ, MŠ a ZUŠ Kašperské Hory do fondu rozvoje majetku ZŠ, MŠ a ZUŠ Kašperské Hory na nákup interaktivní tabule SMART BOARD M680 (včetně ozvučení,

datového projektoru, programového vybavení, instalace a dopravy). Předběžná cena se pohybuje v rozmezí 89-90 tis. Kč včetně DPH.

RM pověřila TS města Kašperské Hory prověřením situace ohledně možnosti znovu zavedení veřejného osvětlení do obce Dolní Dvorec. Zprávu o řešení předá jednatel TS do příštího jednání RM.

RM souhlasila s realizací modulu InfoSMS na městské webové stránky (rozesílání důležitých informací občanům) a zařazení částky 35 tis. Kč potřebných na pokrytí nákladů realizace do rozpočtového opatření.

RM vzala na vědomí informaci starosty města o průběhu vypořádání smlouvy se zpracovatelem Územního plánu města a dalším postupu při zhotovení tohoto materiálu.

RM schválila Dodatek č. 1 Smlouvy o dílo (Implementace Strategie udržitelného rozvoje Kašperské Hory), jímž se mění termín plnění předmětu smlouvy – prodloužení do 31. 12. 2016.

RM vzala na vědomí nabídkou na zpracování Programu regenerace městské památkové zóny Kašperské Hory od Sdružení architektů, Zábělská 853/46, 312 00 Plzeň za cenu 94 864 Kč včetně DPH. RM zároveň pověřuje Mgr. Zdeňka Svobodu dalším jednáním o realizaci uvedené akce.

RM vzala na vědomí informace o probíhajících přípravách záměru stavebních úprav staré tělocvičny v rámci plánovaného rozšíření prostor pro zvýšení kapacity MŠ Kašperské Hory.

RM vzala na vědomí informaci starosty města o stavu objektu na fotbalovém hřišti (kabiny) a o možnostech přípravy a financování rekonstrukce objektu.

Rada města bude v srpnu 2016 zasedat v těchto termínech: **1. 8. 2016** (pondělí), **17. 8. 2016** (středa), **29. 8. 2016** (pondělí).

Kompletní souhrnná usnesení z jednání rady a zastupitelstva města najdete na oficiálních webových stránkách města www.kaspory.cz, k nahlédnutí jsou rovněž v kanceláři tajemníka MěÚ.

Andrea Staňková, tajemnice

Turistická sezona je v polovině

Letošní turistická sezóna se dostala do své poloviny. V porovnání s tou loňskou vynikající sezonou si hrad Kašperk zatím nevede špatně, protože jsme na tom s návštěvností o něco lépe, než vloni.

Vedle vlastních aktivit nám pomáhá i velké jubileum narození Karla IV. a všeobecně větší zájem o místa spjatá s tímto naším velkým panovníkem. Velmi dobré reference provázejí naše dva základní prohlídkové okruhy Stavba hradu a Život na hradě. Vyhledávané jsou i interaktivní prohlídky pro děti, které jsou v této podobě naposledy. Od jara příštího roku chceme přijít s novým programem pro naše malé návštěvníky.

Od konce května 2016 je hrad Kašperk zastoupen na výstavě Hradů a staveb Karla IV., která je pořádána v nově zpřístupněném hradu Karla IV, v Laufu an der Pegnitz (u Norimberka).

Důležitou součástí našeho marketingu jsou rovněž doprovodné programy. Tradičně velký zájem byl o červencové noční prohlídky, které se budou ve upravené podobě opakovat od 18. do 20. srpna 2016.

Do našeho programu Cyklus oživené historie jsme letos zařadili hned několik novinek. Na jaře jsme začali s rýžováním zlata, návštěvníci hradu se mohli seznámit s prospěšnými účinky bylin nebo s přežitím v přírodě bez výtahů moderní civilizace. Stejně jako vloni, připomněli jsme si i letos cennou cihlovou střechu na západní

věži výrobou středověkých cihel – buchet. Od začátku léta nás provází ovečky, respektive tvořivé dílny zpracování ovčí vlny pod vedením Z. Anandí Barfusové.

Nejvýznamnějším kulturním počinem na hradě Kašperku jsou již tradičně divadelní představení spolku Kašpar. Je tomu již 15 let od prvního hostování Kašparů na našem hradě. Za tu dobu jsme spolu již něco prožili. V letošním roce se uzavře série divadelních klasik v hradním paláci. Romeo a Julie, Cyrano

a Othello. Tři velké tituly, tři dramatické příběhy ve skvělém nastudování v jedinečné a nepřenositelné atmosféře hradního paláce na Kašperku. Kdo je chce zažít, má letos na přelomu července a srpna poslední šanci. Od příštího roku se bude hrát podle jiné dramaturgie na jiném místě hradního areálu.

A nebo se přijďte podívat kdykoliv jindy, třeba jen tak.

Zdeňk Svoboda, kastelán hradu Kašperk

Kašperské Hory a společné přeshraniční projekty

Slavnosti spojené se 700. výročí narození Karla IV. pokračují v našem partnerském městě Grafenau, kde na 6. srpna připravili skutečně bohatý a stylový program, k němuž vydali informační leták v českém jazyce, který je dostupný v tištěné formě v našem infocentru na radnici nebo ke stažení na stránkách města.

Jak jsem již psal v jednom z předchozích čísel Zpravodaje, města Kašperské Hory a Grafenau zpracovali společný projekt „Po stopách Karla IV.“ Součástí tohoto projektu je jak tradiční Salzsämerfest, tak mimo jiné i zářiové městské slavnosti v Kašperských Horách. Žádost o grant úspěšně prošla prvním kolem schvalovacího procesu k přidělení dotace na tříletý projekt. Díky zpracování projektu bychom měli mít možnost významného spo-

lufinancování zářiových městských slavností a dalších akcí na hradě i ve městě.

Před několika dny jsem se dozvěděl, že společnému projektu šumavských obcí v rámci mikroregionu Šumava – západ byl přidělen grant z programu evropské územní spolupráce. Projekt na vybudování nových naučných stezek na Šumavě se jmenuje „Putování srdcem Evropy“. Za Kašperské Hory jsme připravili projekt dvou nových naučných stezek, které budou věrně kopírovat trasy dvou významných středověkých obchodních cest, tj. Zlaté stezky kašperskohorské (K. Hory, Horský Kvilda, Kvilda, Bučina) a tzv. Zlaté cesty (K. Hory, Horská Kvilda, Filipova Huť, Modrava, Březník). Trasa Zlaté cesty je zatím ukončena na Březníku, neboť probíhá zpra-

cování studie EIA, jejíž výsledky rozhodnou o zpřístupnění Luzenského údolí pro turisty. Pracovat na realizaci projektu začneme na podzim roku 2016.

Letos se již v září můžeme těšit na Kašperské Hory za Karla IV. Podle kolegů z našeho kulturního střediska by letošního slavnosti měly být ještě o něco atraktivnější než ty loňské. Myslím, že se máme na co těšit.

Závěrem bych rád poděkoval vedoucí MěKIS Veronice Rosecké za poctivou práci, kterou zde léta odváděla, a popřál ji hodně štěstí a spokojenosti v její nové životní roli nastávající maminky. A samozřejmě se nejen já těším na budoucí spolupráci.

Pěkný zbytek léta,

Zdeněk Svoboda

Zvelebování okolí pokračuje

Jako každý rok, tak i letos se obec Červená připravuje na již tradiční pouť. Letos se však mají čím pochlubit. Pokaždé se na pouti nechal někdo slyšet, zda nemají strach z té nezajištěné studny, jestli nevadí nepořádek ve vodní nádrži a kolem ní. Samozřejmě, že vadilo. Proto se osadní výbor rozhodl to změnit.

Za pomoci SDH města Kašperských Hor a pracovníků TS města je studna zabezpečená, vodní nádrž vyčištěná, okolí upravené. Dnes je radost na celé to prostranství pohledět. Právě tak i na Dolních Dvorcích, kde pracovníci TS s panem Ondrou Koubkem zrekonstruovali vodní nádržku na návsi. Je to sice malé dílko, ale oku lahodí. Všichni, kteří se na těchto akcích podíleli, zasluhují poděkování.

Jaroslav Chlada, místostarosta

Pozvání na zajímavý srpnový víkend na Červené

Tak jako v uplynulých 10 letech, i letos připravilo naše občanské sdružení na druhý víkend v srpnu (týden po kašperskohorské pouti) sportovní a kulturní program. Letos bude program připomínat 660. výročí první písemné zmínky o jistém Henczlinu Baderovi z usedlosti mezi Losenicí (Loznici) a Červenou (Rotenseifen), kterému Karel IV. daroval pozemky v okolí dnešní usedlosti Bajerov (dříve Baderhof, později Schoberhof). Originál darovací listiny s císařskou pečeti Karla IV. z roku 1356 přechovávali dědicové usedlosti až do 20. let minulého století na statku, kdy byl předán do muzea. Nyní je originál uložen v Muzeu Šumavy v Kašperských Horách, a ke shlédnutí je v muzeu jeho kopie.

Program oslav

Sobota 13. srpna 2016

14.00 Turnaj v kopané na hřišti u Králíků

17.00 Turnaj v pétanque na návsi
Po skončení turnajů společné posezení osadníků a hostů se zpěvem u piva.

Neděle 14. srpna 2016 (návesní kaple Panny Marie Pomocné v Červené)

14.00 Přednáška předního archeologa PhDr. Jiřího Waldhausera, CSc.: „Neopakovatelné archeologické nálezy v okruhu 5 km od osady Červená“

15.00 Mše svatá

15.30 Koncert hudební skupiny „Druhý pokus“

- Pro návštěvníky nedělních oslav bude připraveno malé sousedské občerstvení.

- V neděli bude z Kašperských Hor vypraven pro návštěvníky autobus, který bude odjíždět za zastávky ve 13.30.

K návštěvě Vás srdečně zve občanské sdružení Obnova a rozvoj Červené na Šumavě

Milan Bechyně

Dětský domov slaví 60. výročí

Starobylému náměstí šumavského městečka Kašperských Hor dominuje mimo renesanční radnice a gotického kostela v jižním rohu dvoupatrová budova s výraznou architekturou. Je to bývalá budova německé měšťanské školy, která byla postavena v r. 1879. Svému původnímu účelu sloužila až do 2. světové války, kdy zde byly umístěny rodiny uprchlých Němců. Po válce zde byla kasárna americké armády, škola SNB, muzeum i útvar PS. V roce 1956 rozhodl KNV v Plzni o zřízení dětského domova.

V září 1956 sem bylo přivezeno 61 dětí ze zrušeného dětského domova v Běhařově, 14 dětí ze záchranného domova v Trpístech a 11 dětí ze vzdálených obcí Šumavy, které by jinak vzhledem k vzdálenosti nemohly navštěvovat základní školu.

Děti byly ubytovány v šesti velkých ložnicích, chlapci v jedné a dívky ve druhém poschodí. V každém patře byly společné umývárny, stravování probíhalo v jídelně v přízemí. V listopadu 1956 stoupl počet dětí na 96 a ve vedlejší obci Rejstěj byl ustaven „Spolek přátel dětského domova“.

V roce 1963 nastoupil do funkce ředitele domova Jan Kučera, za jehož působení došlo k největším změnám a rozkvětu domova. Všichni zaměstnanci i děti byli zainteresováni na zvelebení domova, jeho prostředí se radikálně změnilo. Děti byly připravovány na soužití v menších skupinkách, byly přijímány starší vychovatelky, některé i bez pedagogické kvalifikace, které však měly o práci s opuštěnými dětmi mimořádný zájem a byly ochotny nahrazovat jim co nejvíce mámy. Pomocí sociometrických šetření byly hledány vztahy dětí k prostředí, a především jejich vztahy k jednotlivým vychovatelkám, kterým mohly říkat „teto“, namísto neosobního „soudružko vychovatelko“. Byla připravena radikální změna celé výchovné koncepce. Došlo k ní v roce 1966 přebudováním celého ústavu na pět velkých samostatných bytů. Tato změna byla základem výchovného záměru – aplikace rodinného prostředí v náhradní rodinné péči. Změnila se i struktura výchovných skupin. V každém bytě žily děti ve věku od tří do osmnácti let, děvčata i chlapci. Výchovné metody vycházely z poznatků psychologie, pedagogiky a sociologie. Internátní dětský domov se změnil na domov rodinného typu – jako první v naší republice. Že to byl krok správný a vpravdě revoluční dokazuje i to, že v roce 2002, tedy po 36 letech, vyšel zákon č. 109 Sb., který mj. ukládá, aby se všechny dětské domovy přeměnily na domovy rodinného typu.

Po roce 1968 musel ředitel Jan Kučera z politických důvodů z domova odejít, ale po celá přští léta až do současnosti zůstal

tento systém na Kašperských Horách zachován. Přes nepříznivou politickou situaci se v roce 1972 paní ředitelce Hadravové podařilo zrealizovat další z Kučerových záměrů, a v Sušici při np. SOLO byly postupně vybudovány dvě buňky pro starší děvčata, která byla po zaučení zaměstnána ve zdejší sirkárně. Později zde vznikla i ubytovna pro děvčata, která dovršila zletilosti a neměla kam z domova odejít – předchůdce dnešních domů na půl cesty.

Děvčata se během pobytu v sušických buňkách naučila základům hospodaření, vedení domácnosti, vaření a ručním pracem. Mnohým z nich se odsud strojily svatby. V roce 1990 byly tyto buňky zrušeny, v r. 1995 opět obnoveny, i když na poněkud jiném principu.

Od roku 1993 je domov samostatným právním subjektem a od r. 1995 funguje jako příspěvková organizace. V roce 1994 byl domovu povolen Ministerstvem školství experiment „Nezletilé matky v dětském domově“, který vzbudil velký ohlas především ve sdělovacích prostředcích a mnoho často protichůdných diskuzí a názorů. Během tří let se v sušické porodnici narodilo nezletilým matkám s nařízenou ústavní výchovou, které byly coby těhotné přijaty do DD, sedm zdravých dětí: pět chlapců a dvě děvčátka. Nezletilá matka se svým dítětem byla zařazena do některé z rodinných buněk mezi ostatní děti a pod

dohledem tet vychovatelek a zdravotní sestry se učila o své dítě starat. Výsledkem tohoto experimentu je mj. ustanovení § 12 odst. 3 zákona 109/02 Sb., podle kterého mohou být do dětského domova umisťovány nezletilé matky se svými dětmi.

V současné době žije v našem domově 56 dětí na třech pracovištích – na Kašperských Horách, v Sušici a v Chanovicích, kde jsme od obce získali bezplatně jednopatrový dům se zahradou, v němž žije osm dětí. Zde se již podařilo uvést v život záměr zabudovat děti do přirozeného sociálního prostředí a i s jeho pomocí je vychovávat. V budově na Kašperských Horách máme ještě dva cvičné byty pro starší děti, které se zde učí samostatně žít a hospodařit, město Sušice nám pronajalo 1 garsoniéro v jednom z panelových domů ve městě, která slouží jako cvičný, a v případě potřeby jako startovací byt pro zletilé klienty, kteří se připravují na budoucí povolání.

„Naše“ děti navštěvují mateřské a základní školy v jednotlivých obcích, střední a učňovské školy v Sušici, Horaždovicích, Plzni, Vimperku a v Praze. Našími nejhlavnějšími úkoly jsou: pomoci dětem dosáhnout co nejvyššího vzdělání s ohledem na jejich možnosti, přesvědčit je, aby změnil dosavadní způsob života, a připravit je co nejlépe do budoucnosti. Jsou to úkoly přetěžké. K jejich splnění využíváme všech svých znalostí a zkušeností i pomoc nejrozličnějších státních i nestátních organizací. V domově pracuje v současné době 15 stálých vychovatelů – z toho šest mužů.

Neustále se snažíme vést děti k aktivnímu využívání volného času, máme ideální podmínky pro pěší turistiku i pro různé sporty, jako je lyžování, míčové hry, cykloturistika. Děti navštěvují celou řadu zájmových aktivit mimo DD – zpěv, hru na hudební nástroj, tanec, fotbal, posilovnu, atd. Děti se účastní celé řady sportovních, výtvarných, pěveckých a tanečních soutěží a přehlídek, snažíme se domov co nejvíce otevírat vnějšímu světu, aby děti nevyrůstaly v uzavřeném prostředí odtrženém od „normálního“ života.

Marie Kučerová, ředitelka

www.ddkasperky.cz

Program oslav 2016

8. 9.	8:00	DEN S VOJÁKY
16. 9.	18:30	VERNISÁŽ FOTOGRAFIÍ V JÍDELNĚ DD
17. 9.	10:00	ZAHÁJENÍ OSLAV V MÍSTNÍM KINĚ
	11:30	PROHLÍDKA DD
	14:00	ZÁBAVNÝ PROGRAM NA NÁMĚSTÍ
	18:00	KOMORNÍ KONCERT VÁŽNÉ HUDBY, DIRIGENT JAN KUČERA, MUZEUM ŠUMAVY
18. 9.	10:00	TURNAJ VE FLOORBALU, MULTIFUNKČNÍ TĚLOCVIČNA

město Kašperské Hory, město Sušice, ZKD Sušice, zaměstnanci SOLODOOR Sušice, sam83, tiskárna LOGOSIGN a naši dobrovolníci

**CELKOVÝ OBLASTNÍ A DALŠÍ PRÁVNICKÝ GRUB
ČECHY NAD ZLATO**

Město Kašperské Hory
a
spolek Šumava nad zlato
ve spolupráci se sdružením
Čechy nad zlato

zvou všechny, kteří chtějí udržet Šumavu zdravou, krásnou a obyvatelnou na

SETKÁNÍ ODPŮRCŮ TĚŽBY ZLATA NA ŠUMAVĚ

dne **20. 8. 2016** od **10.00** hodin
na Náměstí v Kašperských Horách

Program:

10.00 hod. Zahájení setkání, přivítání přítomných za účasti významných hostů

10.15 hod. Odchod z náměstí do Amálie údolí „Stežkou zlatokopů“ (výběr ze dvou tras dle náročnosti, obě s průvodcem)

11.00 – 13.00 hod. Prohlídka Seismické stanice Geofyzikálního ústavu Akademie věd s odborným výkladem - prohlídka cca 20 minut (vzhledem ke kapacitě objektu rozdělení přítomných na několik skupin)

u nedaleké štolý Naděje krátká informace, jak by mohlo toto místo vypadat, kdyby se pravdu začalo těžit podle záměru těžebních společností

občerstvení koláče, klobásky, nealko pití

Zpět do Kašperských Hor se můžete vydat pěšky, nebo využít městský autobus, který bude přistaven u štolý Naděje.

14.00 – 17.00 hod. Návštěva Muzea Šumavy (na náměstí)
Výstava „KAREL IV. – ZLATÉ HORNÍ POOTAVÍ“

Šumava nad zlato ve spolupráci s Městem Kašperské Hory a sdružením Čechy nad zlato pořádají dne 20. 8. 2016 v Kašperských Horách další „Setkání odpůrců těžby zlata na Šumavě“. Dovolujeme si tímto pozvat všechny, kterým záleží na tom, v jakém prostředí budou žít, i všechny naše příznivce, jejichž podpory si velice vážíme. Plakátek s programem je přiložen. Těšíme se na Vás.

Za organizátory:

Jindřich Ešner a Bohuslava Bernardová

Gabriela Demeterová

6. 8. 2016
18 hod.

*Gabriela Demeterová - housle
Pavel Černý - varhany*

Benefiční koncert

Kostel sv. Markýty, Kašperské Hory

Výtěžek bude věnován na opravu věže kostela sv. Kateřiny v Hartmanicích

Vstupenky (350 Kč k sezení, 250 Kč k stání) v prodeji: MěKIS Kašperské Hory,
Městské IS Hartmanice, e-vstupenka: www.kulturassuscey.cz

LETNÍ KINO KAŠPERSKÉ HORY

PARČÍK POD KINEM OD 21.30 HOD.

HRAJEME ČESKÉ KOMEDIE

12. 8. TEORIE TYGRA
19. 8. ZTRACENÍ V MNICHOVĚ
26. 8. VYBÍJENÁ

VSTUPNÉ 60 Kč **OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO**

**KDYŽ BUDE PRŠET -
PROMÍTAT BUDEME V KINĚ,
TAKŽE O FILM NEPŘIJDETE**

**SEDĚT BUDETE NA PŘIPRAVENÝCH LAVIČKÁCH
NEBO SI MŮŽETE PŘINÉST VLASTNÍ ŽIDLÍČKY,
KŘESÍLKA NEBO DEKY - JE TO NA VÁS :)**

MĚKIS Kašperské Hory, www.kasphory.cz, tel. +420 376 503 412

KAŠPERSKÉ HORY

Městské kulturní a informační
středisko Kašperské Hory vás zve na

KOMENTOVANÉ PROHLÍDKY KAŠPERSKÝCH HOR s průvodcem

ČERVEN A ZÁŘÍ | soboty
ČERVENEC A SRPEN
| úterky, čtvrtky, neděle

vždy od 10.30 hod.

| DOPORUČUJEME REZERVACI - omezená kapacita | PŘEDPRODEJ A REZERVACE -
Městské kulturní a informační středisko Kašp. Hory (budova radnice), tel. 376 503 413 |
VSTUPNÉ - základní 75 Kč, snížené 50 Kč | ZAČÁTEK PROHLÍDKY - Radnice Kašperské Hory |

Městské kulturní a informační středisko | Náměstí 1, 341 92 Kašperské Hory
+420 376 503 412 | kultura@kasphory.cz | www.kasphory.cz

Zloba v zastupitelstvu na ústupu?

Vážení čtenáři, dne 30. června 2016 jsem se zúčastnil jako divák zasedání Zastupitelstva města Kašperské Hory, a nestačil jsem se divit, co se ten večer přihodilo. Možná mi to nebudete věřit, ale nikdo se nehádal, nikdo nikoho nepomlouval, nikdo z nikoho nedělal hlupáka, nikdo z přítomných diváků nevykřikoval nemístné poznámky, a dokonce se zastupitelé všech tří sdružení na sebe usmívali a vtipkovali. Prostě se stalo něco, co mě naprosto vyrazilo dech, a za co jsem upřímně rád. Pořád jsem čekal, že už to musí přijít. A ono nic.

Nakonec zastupitelé odvedli svou práci v polovičním čase než je obvyklé, a dokonce se ve většině projednávaných záležitostí shodli, táhli za jeden provaz a v poklidu odešli do svých domovů. Věřím, že takhle to bude vypadat i nadále, a že ani nepřítomnost některých zastupitelů tento způsob jednání nezmění.

Dále bych chtěl pochválit našeho redaktora, a věřím, že forma jakou pro Kašperskohorský zpravodaj zvolil, se bude líbit nám všem.

Ondřej Koubek

SDH K. Hory - omluva

SDH Kašperské Hory se velmi omlouvá za chybný popis fotografie zveřejněné v minulém čísle. Tímto bychom chtěli vyjádřit velký dík paní

Marii Karpíškové, která na tuto chybu upozornila a pomohla se správným označením.

Za SDH Kašperské Hory Tereza Havlová

Jména jsou uvedena zleva:

horní řada: Miroslav Rašek, Antonín Zivčák, Sl. Mráček, Jan Aizner, Stanislav Hartl, Josef Pál, p. Mach

prostřední řada: Ludvík Šimek, Antonín Brož, Bartoloměj Polák, Rudolf Mareš, p. Škanta, Adolf Kolář

přední řada: Josef Tremel, Milan Rašek, Petr Pokorný, Josef Růžička

Zveme vás na

6. Šumavský FotoMaraton, kde si můžete zasoutěžit si trochu jinak.

6. Šumavský FotoMaraton proběhne v sobotu 17. září 2016. Úkolem soutěžících je nafotit za pět hodin pět témat v zadaném pořadí. Registrace je od 9.00 v Infocentru NP Šumava (Sušická 399, Kašperské Hory) a Infocentru Radnice (Náměstí 1, Kašperské Hory). Výsledky a předání cen jsou již večer, od 17.00 do 18.00 v Horském klubu Kašperské Hory (Horní 168).

Startovné je po předchozí online registraci za polovinu, tedy za 50 Kč. V jeho ceně je i doprovodný program. Těšit se lze na přednášky Roberta Vana a Andreje Macenauera.

Registrovat pro slevu se můžete na www.fotomaraton.cz

Soutěží se o hodnotné fotografické ceny od partnerů soutěže.

Všichni, kdo rádi fotíte i soutěžíte, nebo si chcete jen o fotografiích povídat, těšíme se na vás v sobotu 17. září.

Přednášky:

15.00–16.00 Andrej Macenauer: Šumavské slatě ve fotografiích

16.00–17.00 Robert Vano: Jak se stát úspěšným fotografem

Informace a možnost registrace naleznete na stránkách www.fotomaraton.cz, novinky a možná i nápovědy můžete sledovat na facebooku FotoMaraton.cz.

Jakub Súkeník

6. Šumavský FotoMaraton 17. 9. 2016

PŘEDNÁŠKY profesionálních fotografů

známý fotograf a cestovatel
ANDREJ MACENAUER

světově uznávaný módní fotograf
ROBERT VANO

SOBOTA 17.9.2016
Horský klub, Horní 168, Kašperské Hory

Skleněný modrý „Sloup naděje“

Byl odhalen v neděli 26. června 2016 u Skleněné archy pod Luzným. Má symbolizovat naději, že historická cesta přes Modrý sloup by měla už konečně umožnit vzájemné setkávání lidí z obou stran hranice. O instalaci se zasloužil ředitel NP Bavorský les Dr. Franz Leibl, který tak tuto snahu otevřením historické cesty podporuje.

Spoluorganizátorem byl i Spolek Karel Klostermann, jehož zástupci z obou stran hranice pronesli krátké projevy s přáním o volný průchod hraničním přechodem Modrý sloup. Pan Ossi Heindl pak připomenul již dávno snahu spisovatele Karla Klostermanna o přátelské soužití obou národů, který by dnes asi řekl: „Je možná naděje, že se Vám to povede, milí Češi a němečtí krajané, co se nám tenkrát nepodařilo, a na co jsem já, Karl nebo Karel Klostermann, tak toužebně čekal... Přátelství a vlídný vzájemný vztah. Opravdové to dědictví ‚šumavského ráje‘. To bylo vždy mou nadějí. A to má tento sloup navždy připomínat.“

Sloup naděje byl pak požehnan místním farářem a pan Herbert Hones z Horské Kvildy doprovodil hrou na trubku společný zpěv „šumavské hymny“ Na krásné Šumavě. A k potěše všech, slavnost provázelo duo muzikantů za Spiegelau. Počasí slavnosti přálo a my, na té české straně Šumavy, bychom si přáli při 25. výročí založení NP Šumava, aby ta stejně tak dlouhá anabáze o otevření cesty na Modrý sloup byla konečně kladně vyřešena. Karel Klostermann by byl v nebi jistě spokojen a my, kteří jsme ještě na zemi, a tak dlouho na to čekáme, pevně věříme, že se konečně dočkáme!

Emil Kintzl

STOP na Modrý sloup stále trvá!

Spolek Otevřená Šumava požádal NP Šumava o povolení konání Česko-německého setkání turistů 16. července na hraničním přechodu Modrý sloup, aby tím podpořil nekonečné řešení otevření této historické cesty, trvající již čtvrt století. Ale opět marně. Setkání se nepovoluje – zdůvodněno na šestistránkovém rozhodnutí NP Šumava.

Účastník řízení OS Zdíkovsko argumentuje, že „zde vedou migrační cesty tetřeva a ten by vinou turistů nemusel přežít.“ Toto setkání prý není veřejným zájmem (proč?), ale zájmem individuálním.

Sobeckým - ze strany některých turistů (jména neuvedena). OS požaduje dodržení listiny Základních práv a svobod. Ale už ne pro turisty-sobce.

Česká společnost ornitologická píše, že „jednorázové rušení tetřeva je rizikovější, nežli trvalé hlukové zatížení menší inten-

zity.“ Dále sděluje, že probíhá v procesu EIA posuzování možného vlivu zpřístupnění Luzenského údolí. Jak dlouho to bude ještě trvat? A výsledek si můžete zkusit tipnout. Trvá to už ale dlouho. Jedině když veřejný zájem převažuje nad zájmem ochrany přírody, je možno udělití výjimku.

Tak jak z toho ven, a hlavně, jak na Modrý sloup? Zase tou delší lesní, jen vyšlapanou pěšinou, která byla kdysi vyznačena žlutou značkou. Vede úbočím Špičnicku, kde se dle ornitologa Vlad. Bejčka nachází největší populace toho tetřeva. Vede suchým lesem, ale s krásnými výhledy na Luzný i na občasná projíždějící auta strážců Luzenského údolí. Nepouštěli nás tam čtyřicet let komunisté, nepřekoná náš Národní park s jeho poradci tento smutný rekord? To by bylo opravdu smutné!

Tak si počkejme, i když trpělivosti dochází, ale přece víme, že přináší někdy i růže.

Emil Kintzl

Kašperskohorská pouť

„Pomodlím se za tebe k Panně Marii Sněžné, která je mocnější než druhé Panny Marie, aby tě vzala pod svou záštitu; ty pak si umyj ruce a oči v kašničce pod Grantlem, aby tvoje ruce byly čisté a tvoje oči viděly čisté a samou radost!“

Pavlina v románu Karla Klostermanna V ráji šumavském o poutním místě Grantlu v Kašperských Horách

První srpnový víkend se v Kašperských Horách slaví tradičně pouť Panny Marie Sněžné. Toto šumavské městečko uprostřed Šumavy totiž patří ke známým mariánským poutním místům v Čechách. Putování na svatá místa bylo součástí náboženského života už od nejstarších dob. Lidé vycházeli z přesvědčení, že na určitých místech je člověku zvláště blízka milost Boží. Hledali tu pomoc ve svých důležitých životních rozhodnutích, těžkostech a ve vyslyšení prosb a tužeb.

Počet poutních míst u nás neobyčejně vzrostl v 17. století po vítězství katolicismu v českých zemích. Do této doby baroka, která se někdy charakterizuje jako zlatý věk poutí, spadá i skromný počátek mariánské poutní tradice v Kašperských Horách. Původním cílem poutníků se tu stala malá kaplička na jižním okraji města nazývaná „Grantl“, vystavěná u dodnes vydatného pramene, jehož voda byla prohlášována za léčivou. Do dnešní podoby a velikosti se kaple přestavovala a rozšiřovala z dobrovolných příspěvků věřících za děkana Mikuláše Toeppera v letech 1815–1816. V roce 1817 kaple získala církevní oprávnění pro sloužení mší. Svatyni donedávna zdobila dobová kopie obrazu Panny Marie Klatovské, malovaná na dřevěné desce, kterou do kaple roku 1690 věnovali manželé Jiří a Anna Prunnovi – místní měšťané a obchodníci. Pěčí cechů z Kašperských Hor byla kaple roku 1733 znovu vystavěna a opraven byl i tento milostný obraz (jak dosvědčuje nápis na dolním okraji malby).

O vzniku tohoto poutního místa vypráví řada lidových pověstí. Nejznámější vyprávění líčí příběh chudého tovaryše z Klatov, který jako jediný dědictví po matce vzal s sebou do světa obraz Panny Marie. Cestou odpočíval pod Kašperskými Horami. Když chtěl pokračovat v cestě, nemohl pohnout s tlumokem, ve kterém měl obraz. Místní duchovní tento jev vysvětlil tím, že Matce Boží se na tomto místě zalíbilo. Tak byl pro obraz zřízen stánek, který se stal cílem stále rostoucího počtu poutníků, kteří sem přicházeli zejména na svátek Panny Marie Sněžné 5. srpna. Zřejmě se takto v Kašperských Horách prosazoval příklad a přeneseně oslava římské baziliky Sancta Maria Maggiore, největšího a údajně nejstaršího mariánského poutního chrámu světa. Tato svatyně byla vystavěna za papeže Sixta III. v 5. století k uctění nauky o Božském mateřství Panny Marie, vyhlášené v roce 431 na efezském církevním sněmu. K založení se vztahuje

poetická legenda o sněžném zázraku, která klade vznik chrámu ještě o století dříve. Podle ní v noci 5. srpna za pontifikátu papeže Liberie (352–366) na římském vrchu Esquilinu hustě sněžilo. Tímto zázrakem prý Panna Maria naznačila jistému bohatému patriciovi Giovannimu, jeho ženě i samotnému papeži místo, kde jí má být postaven chrám. Papež narýsoval v čerstvě napadaném sněhu základy chrámu a zámožní manželé jej poté dali na onom místě vystavět. Podle římské baziliky S. Maria Maggiore byly později zakládány kostely na různých místech. Také v Kašperských

Poutní procesí v Kašperských Horách 2001, foto Miloslav Boháček

Horách bylo ve 40. letech 19. století rozhodnuto o výstavbě nové poutní svatyně a jejím zasvěcení Panně Marii Sněžné, když právě o tomto římském svátku se tu scházeli poutníci a stará poutní kaple už nestačila stále sílícímu přílivu poutníků.

Poutní kostel se stavěl z různých darů a příspěvků v blízkosti původní poutní kaple a pramene v letech 1850–1867. Stavbu realizoval sušický stavitel Josef Mirvald podle plánů místního zednického mistra Jana Buchingera. Západní průčelí orientované jednolodní stavby v novorománském slohu získalo dvě hranolové věže ukončené železnými kříži na špicích. Stavba zprvu postupovala rychle vpřed, z různých stran přicházely vítané finanční dary, do sbírky přispěl dokonce sám císař pán František Josef s chotí Alžbětou i arcivévodkyně Žofí. Nadšení zachvátilo desítky lidí z místa i širokého okolí včetně mládeže. Bez nároků na odměnu se všichni zapojovali do

Zástupkyně nebeského fraucimoru Matky Boží v poutním procesí v Kašperských Horách (2012)

přípravných a pomocných prací i dopravy materiálu. Nicovští farníci poslali zdarma fůry s kvalitním vápnem, svou fortelnou práci přispěli kameníci z Kvildy i místní kovář Greisinger. Přes veškeré úsilí musela být náročná stavba na několik let přerušena, než se podařilo získat další prostředky. Závěrečný kámen byl do stavby vložen teprve až 16. června 1867. Ve dnech 4. a 5. srpna se pak konala v novém kostele první slavná pouť za účasti 18 kněží a velkého množství lidí z blízka i daleka. Dorazila procesí z Dobré Vody, Hartmanic, Rejštejna, Srní, Stachů a Malého Zdíkova. Salvami je vítali místní ostromřelci, oděni do svých nových svátečních uniforem. Další velkou slávu Kašperské Hory zažily v srpnu 1884, když do města na několik dní zavítal nově ustanovený českobudějovický biskup hrabě Schönborn. 7. srpna, za dosud nevídané účasti lidu, slavnostně vysvětil novou poutní svatyni i obnovený hlavní kostel, což prý trvalo téměř pět hodin.

Vystavění poutního kostela přispělo k tomu, že Kašperské Hory se staly významným poutním místem Šumavy, kam směřovala procesí nejen z okolních osad a měst, ale i ze vzdálenějších oblastí Čech, Bavorska, a dokonce i z Vídně. Poutní výpravy z hlavního města monarchie organizovali tam žijící krajané. Záhy vytvořili početný Spolek Panny Marie Sněžné, který do města pod Kašperkem putovával téměř pravidelně až do 30. let 20. století, vždy vybavený různými dary pro místní kostely. Poutní slavnosti se účastnilo až několik desítek kněží (například v roce 1873 jich tu bylo 48 a 4 bohoslovci), hosty zde bývali uznávaní církevní hodnostáři, včetně biskupů i oblíbení kazatelé, kteří k účastníkům pouti promlouvali německy i česky. Odhady počtu poutníků pro vlastní svátek 5. srpna se blížily někdy až k cifře

Pokračování ze strany 10

10000, jak tomu bylo například v roce 1906. Zvláště bývala připomínána pouť v roce 1910, kdy Vídeňané přinesli do města dodnes uchovávanou nádhernou sochu sedící Madony s Ježíškem vytvořenou v jiho-tyrolském řezbářském středisku Gröden. Farní kronika uvádí často konkrétní místa ze šumavského okolí odkud přicházela procesí jako například Strašín, Albrechtice, Stachy, Zdíkov, Rejštejn, Kvilda, Knížecí Pláně, Strážný, Hartmanice, Velký Bor, Javorná, Železná Ruda, Všeruby... Početně bývali zastoupeni poutníci z Vimperka a okolí, v roce 1922 prý jich přišlo kolem šesti stovek. Slavnost probíhala nejméně ve dvou dnech, patřily k ní německé a české mše svaté, německá a česká kázání, hlavní slavná (někdy dokonce pontifikální) poutní mše svatá a samozřejmě lidnaté slavnostní procesí z náměstí k poutnímu kostelu. Městem procházeli lidé s četnými

poutí se odrážely dobové politické poměry a společenské nálady. Přesto ještě v roce 1938 přišlo do známých Kašperských Hor dost českých poutníků, pro které kázal děkan Korál ze Strašína. Ani válečná léta neubrala nic na oblibě poutní slavnosti Panny Marie Sněžné. Zvláště po připojení velké části Šumavy k Říši zesílil proud bavorských poutníků, s kterými přicházeli do Kašperských Hor například kněží z Münsteru, nebo se zde vystřídal tehdejší čelní představitel pasovské diecéze včetně biskupa Konráda Simona a jeho generálního vikáře Riessnera či dómského faráře dr. Baumgartnera. Mariánské poutě v Kašperských Horách nevyhasly ani po druhé světové válce, kdy Šumava prošla osudovými změnami, neudolal je ani komunistický režim, který měl ateismus přímo ve svém programu. Díky zachování této zbožné tradice patří nejen novým generacím poutníků a jejich vytrvalé víře, ale také tehdejšímu duchovním správcům,

ještě před rokem 1990, lze připomenout například literární činného P. Františka Hobizala z Bavorova, léčitele P. Františka Ferdu, faráře Týnského chrámu v Praze P. Jiřího Reinsberga, nebo P. Miroslava Vlka, budoucího pražského arcibiskupa a kardinála.

Nový dech nabrala mariánská poutní tradice v 90. letech 20. století se změnou politických a společenských poměrů. Pouť v Kašperských Horách opět získala a rozvinula svůj mezinárodní charakter a nově se přidaly doprovodné kulturní aktivity. Jádrem novodobých poutníků z Bavorska se stali především lidé z partnerského města Grafenau a okolí, viditelně se k pouti přihlásili němečtí krajané. Většinu však dodnes tvoří čeští poutníci, snad díky i tomu, že se slavnost koná uprostřed letní turistické sezony. K širšímu národnostnímu spektru pouti přispělo také několik byzantských – slovanských bohoslužeb s podporou řeckých katolíků – Čechů i Ukrajinců

Socha Panny Marie Sněžné, kterou do Kašperských Hor v roce 1910 přinesli vídeňští poutníci, foto Hynek Pulánek

Poutní procesí 2012, foto V. Horpeniak

vlažícími korouhvemi, duchovní v pluvíalech, bílé oděné dívky se soškami světic a Panny Marie, ostromřelci, hasiči, následovaly je davy lidí v různých krojích a oděvech... Zněly zbožné písně a sborově přednášené modlitby, hlaholily zvony, hřímaly rány z mozdíků... V roce 1935 na přítomné udělalo velký dojem procesí se světlými v předvečer hlavní slavnosti. Pouť v Kašperských Horách bývala opravdu velkým náboženským, ale i společenským svátkem Šumavy a Pošumaví. Lidé z různých krajů česky nebo německy hovořících tu společně vzdávali hold Matce Boží a upřímně se radovali ze svátečního setkávání, jak to s dokumentární pečlivostí zachytil také spisovatel Karel Klostermann ve svém slavném románu V ráji šumavském. Farní kronika k pouti roku 1870 poznamenává: „Němci a Češi neznali žádnou závist a zpívali tu střídavě chvalozpěvy, provázeli našimi hudebními sbory“. Ale i v tváři

například Karlu Morzyniecovi a po něm především otci Františku Novákovi, který zde působil v letech pro naši církev nejtěžších, od roku 1951 až do své smrti v roce 1985. Symbolem novodobé úcty k Panně Marii Sněžné se stala nová česká Kašperskohorská poutní píseň k Panně Marii, kterou krásnými slovy opatřil už v roce 1948 aktivní účastník pouti - katolický teolog a básník, dr. Čeněk Tomiško. V poválečných letech býval pravidelně čestným hostem slavnosti P. František Korál ze Strašína, který se poutí v Kašperských Horách účastnil jako kněz už od 20. let. Často se tu také objevoval vimperský děkan Rudolf Kohout, v 70. a 80. letech tu celebroid hlavní slavnostní mši svatou většinou tehdejší nejvyšší představitel diecéze - kapitulní vikář P. Josef Kavale z Českých Budějovic. Z dlouhé řady duchovních, kteří svou přítomností a službou podpořili slavnost Panny Marie Sněžné

- z Prahy, Radomyšle a jižních Čech. Připomínalo se při tom, že slovanské bohoslužebné knihy Cyrila a Metoděje položil papež Hadrián II. právě na oltář římské baziliky Panny Marie Sněžné, a tím je schválil pro misi do našich zemí. V letech 1994–2002 se v Kašperských Horách za zájmu veřejnosti i médií v Kašperských Horách opět konala poutní procesí s korouhvemi a sochou Panny Marie, a pak znova od roku 2011. K obecné přitažlivosti poutí přispěly i doprovodné koncertní produkce nebo účinkování různých hudebních těles při bohoslužbách. K nepozoruhodnějšímu patřila vystoupení souborů Schola Gregoriana Pragensis, Capella Regia, Musica Florea, Laetitia, Eibenschläger Sängers z Grafenau, Ensemble Inégal nebo benefiční koncerty Lucie Bílé s hosty. Místní Muzeum Šumavy se k slavení pouti přihlásilo několika téma-

Pokračování na straně 12.

Dokončení ze strany 11

tickými uměleckohistorickými výstavami, například v jubilejním roce 2000 expozicí Zahrada mariánská, v roce 2014 výstavou Umění gotiky v krajích Otavy a Úhlavy. Kašperskohorskou poutní slavnost v nové době navštívila řada významných osobností církevního života jako domácí biskupové Antonín Liška, Jiří Paďour, Pavel Posád, řeckokatolický biskup a apoštolský exarcha v ČR Ivan Ljavinec, generální vikář Václav Dvořák a Mons. Eugen Kočiš, prof. Tomáš Halík, opat Emmanuel Jungclaussen a převor dr. Gerhard Voss z benediktinského opatství v bavorském Niederaltaichu, Mons. P. Karl-Heins Frühmorgen

z Ackermannsgemeinde Würzburg a další. Mezi nejvýznamnější ovšem patřily opakované návštěvy pasovského biskupa Dr. Franze Xavera Edera a apoštolského (papežského) nuncia v ČR, arcibiskupa Giovannio Coppy, dále v roce 2013 účast primase českého a pražského arcibiskupa Dominika kardinála Duky a v roce 2014 aktivní přítomnost řezenského biskupa Dr. Rudolfa Voderholzera.

Kašperskohorská pouť má i dnes svůj smysl jako svátek letního setkávání na šumavských horách, jako svátek víry a důvěry k Matce Boží.

O smyslu a poslání poutí často hovořil někdejší dlouholetý duchovní správce v Kašperských Horách, mariánský ctitel

a vynikající kazatel - páter František Novák (1920–1985). Při jednom vítání poutníků zdůraznil:

*„Předmětem pouti a putování je vždy
zasvěcení,
duchovní osvěžení a projevení víry.
Poutník není ani tulák,
který neví odkud a kam jde, nezná cíl své
cesty,
není ani cestovatel,
který jde jen za poznáním, zábavou
a Vyražením,
není ani turista,
který hledá jen krásy umění nebo přírody
či rekreaci, ale poutník hledá Boha!“*

Vladimír Horpeniak,
Muzeum Šumavy Kašperské Hory

Autor slov kašperskohorské písně

Kašperské Hory jsou významným poutním místem Šumavy. Tradici slavných mariánských poutí v tomto místě nepochybně oslabil odsun německých obyvatel po 2. světové válce. Je ke cti novoosídlenců, ale i poválečné církevní správy, že se tu v nelehkých dobách prosadila upřímná snaha kašperskohorskou poutní tradici nejen uchovat, ale i nově rozvíjet. V proudu tohoto ušlechtilého snažení vznikla i nová česká kašperskohorská poutní píseň k Panně Marii.

Zvláštní náhoda přispěla k tomu, že autorem jejích slov se stal známý katolický teolog a básník, profesor kněžského semináře v Hradci Králové, Dr. Čeněk Tomíško. Ten o prázdninách roku 1948 si zvolil jako místo svého ozdravného pobytu právě Kašperské Hory. Pobýval tu ve vile sester de Notre Dame v čp. 229 v dnešní Vimperské ulici. Spolu s dalšími duchovními a bohoslovci se účastnil tradiční srpnové poutní slavnosti

ti Panny Marie Sněžné, což jej inspirovalo k vytvoření poutní písně pro Kašperské Hory. Pod melodií staré zlidovělé písně Tichounce se večer sklání připsal verše, které tu dodnes povzbuzují a dojmají duše poutníků a mariánských ctitelů. Zásahu o udržení a šíření této Kašperskohorské poutní písně k Panně Marii měl pak nepochybně dlouholetý místní duchovní správce P. František Novák (1920–1985). Je rovněž zajímavé, že kašperskohorská poutní píseň zaujala věřící z našeho partnerského města Grafenau, a tak někdy po roce 2000 vznikla její německá verze „Unsre liebe Gottesmutter“. Kašperská píseň k Panně Marii je oblíbená také ve farnostech šumavského podhůří zvláště v mariánském poutním místě Strašín.

Dr. Čeněk Tomíško se narodil v Čáslavi roku 1915. Velký vliv na něj měla jeho zbožná matka a tak Čeněk hned po gym-

náziu odešel na studia do Nepomucenu - papežské koleje pro české bohoslovce v Římě. Již za svých studentských let začal psát poezii, zvláště vynikají jeho básně o Panně Marii, o kněžství a o zasvěceném životě. Je autorem textů řady duchovních písní, snad nejznámější je z nich velikonoční mešní píseň. Rozlette se zpěvy vzhůru, obsažená i v současném Kancionále českých diecézí. Čeněk Tomíško ještě v Římě dosáhl dvou doktorátů – filozofie a teologie, po vysvěcení se stal profesorem v královehradeckém semináři. Vedle své učitelské činnosti, vyvíjel aktivitu v mnoha katolických spolicích i v pastoraaci, pořádal přednášky a literárně tvořil. Neměl však dobré zdraví, a tak není divu, že podlehl těžšímu zápalu plic 16. srpna 1949. Jeho pozoruhodné dílo básnické i teologické zatím nikdo náležitě nezhodnotil.

Vladimír Horpeniak

Tradiční voroplavba po kanálu

O druhém červencovém víkendu proběhla již tradiční voroplavba po Vchynicko-tetovském kanálu. Zájemci o svezení se mohli „nalodit“ asi 200 m od rechlového mostu, posádka se střídala přibližně po 500 metrech. Nejprve si ale návštěvníci vyslechli povídání o dřevařství a voroplavbě na Šumavě, některé činnosti si mohli i sami vyzkoušet.

Nejatraktivnější částí plavby, např. spouštění na vodu, či podplouvání kamenných mostků natáčela i Česká televize.

Pokud jste tuto akci zmeškali, máte možnost se zúčastnit ještě v srpnových termínech, tedy 6. a 21. srpna 2016.

A co ještě dodat? Bez vydatné pomoci Městského úřadu v Kašperských Horách a obecního úřadu v Modravě by šlo tuto akci uskutečnit jen těžko. A proto – děkujeme!

Karel Ešner

MĚSTO KAŠPERSKÉ HORY VYHLAŠUJE VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ

NA OBSAZENÍ POZICE REFERENT/REFERENTKA - INVESTIČNÍ TECHNIK

Podrobnosti k výběrovému řízení najdete
na webu města www.kasphory.cz (úřední deska)

Písemné přihlášky doručte/zasílejte na adresu:
MÚ Kašperské Hory, Náměstí 1, 341 92 k rukám tajemnice,
nejpozději do 10. září 2016 do 12 hodin, v obálce označené
„Výběrové řízení investiční technik - NEOTVÍRAT“.

Poptávka na obsazení místa pracovníka v údržbě města Rejstejn

Požadujeme:

- řidičské oprávnění B, C, T, E
- profesní průkaz
- doložená praxe v řízení vozidel dle výše uvedených oprávnění
- průkaz na motorovou pilu a křovinořez výhodou (možno dodělat)
 - znalost místních poměrů, flexibilita
 - strukturovaný životopis
 - nástup možný říjen 2016

Nabízíme:

- pestrou práci pro Město Rejstejn, údržba veřejných prostranství, zimní údržba komunikací, údržbářské práce
- finanční ohodnocení dle dosažené praxe

Nabídky s životopisem možno zasílat do 30. 9. 2016 na město Rejstejn

Jednatel Kašperskohorských městských lesů s.r.o. vyhlašuje výběrové řízení na pracovní pozici:

- **mzdová účetní (pomocná účetní – ekonom)**

Místo výkonu práce: Kašperskohorské městské lesy s.r.o.

Nástup: říjen 2016

Pracovní poměr: doba neurčitá

Náplň práce

- zajišťování správnosti programů upravujících způsob výpočtu, výplaty a zúčtování platu a dalších plnění poskytovaných zaměstnancům
- poskytování náhrad platů, nemocenského pojištění, pojistného na sociální a zdravotní pojištění, srážek z platu
- koordinace zabezpečení agendy daní ze závislé činnosti

Požadavky kladené na zájemce o uvedenou pozici:

- střední vzdělání s maturitní zkouškou ekonomického směru nebo vysokoškolské vzdělání ekonomického směru
- praxe v oboru – 10 let
- základní orientace v problematice podvojného účetnictví (alespoň studijní úroveň, praxe vítána)
- znalost zák. č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, zák. č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zák. č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, zák. č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zák. č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů a schopnost jejich aplikace v praxi
- 2-letá souvislá praxe samostatného mzdového účetního v posledních 5 letech výhodou
- zodpovědnost a spolehlivost, vysoká flexibilita, diskretnost
- velmi dobré komunikační schopnosti, umění jednat s lidmi
- gramotnost v českém jazyce a v programech MS OFFICE, Open Office, LibreOffice a pod.
- schopnost samostatné elektronické komunikace se státními úřady
- ochota dále se vzdělávat

Přihláška musí obsahovat:

- jméno, příjmení a titul uchazeče
- datum a místo narození
- místo trvalého pobytu, kontaktní adresu pokud není shodná
- státní příslušnost
- telefonické a e-mailové spojení

K přihlášce uchazeč/ka připojí:

- profesní životopis včetně údajů o odborných znalostech, dovednostech, získaných oprávněních a certifikátech
- kopii dokladu o nejvyšším dosaženém vzdělání a další doklady osvědčující znalosti a dovednosti
- kopii výpisu z rejstříku trestu (lze nahradit čestným prohlášením a doložit až dodatečně)

Nabídky zasílejte na adresu Kašperskohorské městské lesy s.r.o., Dlouhá 95, 341 92 Kašperské Hory do 17.8.2016. Předpokládaný termín výběrového řízení je 22.8.2016.

- **Velký výběr nábytku**
- **Doprava po Sušici zdarma**
- **Dodáváme převážně český a slovenský nábytek**
- **Zajímavé ceny**
- **Montáž nábytku**

Nová 252, Sušice
(za Rumpoldem)

tel: **378 608 379**

mobil: **602 286 092**

novanabytek@seznam.cz

www.nova-nabytek.cz

ŠUMAVSKÉ LETNÍ HUDEBNÍ VEČERY 2016

V rámci Šumavských letních hudebních večerů vystoupí:

16. 7. od 19 hod.:

Zámek Hrádek u Sulice - barokní kaple sv. Valburgy - Karel Fleischlinger - Armonías para Guitarra - renesanční a barokní kytara, víbela a theorba.
Program: Santiago de Murcia, Adrien Le Roy, Alonso Mudarra

3. 8. od 19 hod.:

Sulice - Veget Café v Jablůnce - Mariachi Azteca de Praga - mexická a latinsko - americká hudba

6. 8. od 18 hod.:

Žihobce - Pellant trio - koncert věnovaný vzpomínce na Jiřího Pellanta.
Program: Ludwig van Beethoven, Antonín Dvořák

13. 8. od 19.30 hod.:

Železná Ruda - kníže Fanny Marie Pomocné z Hvězd
Duo Kos - Martin Kos (housle) přední český solista a koncertní mistr Sukova komorního orchestru, Štěpán Kos (klavír)
Program: Wolfgang Amadeus Mozart, Niccolò Paganini, Fritz Kreisler

Tento koncert je též pořádán na poměti
kontrabasisty Jiřího Pellanta.

FESTIVAL POŘÁDÁ:
UMĚLECKÝ ŘEDITEL – JAN PELLANT
MANAŽER FESTIVALU – ROSTISLAV MÁČA
WWW.JM-PRODUCTION.CZ

VE SPOLUPRÁCI S: ZA PŘÍSPĚNÍ MĚST SUŠICE A MUZEA
LAMBERSKÁ STEZKA, DÁLÍ INFOCENTER ŽIHOBCE
A ŽELEZNÁ RUDA

Rozhovor s Tomasem van Zavrelem

Otče Tomasi - prozradte nám - čím se zrovna zabýváte, co naplňuje Vaše přítomné dny?

Srpen je pro mne doba táborů a poutí. Je to velká radost setkávat se s lidmi nejrůznějších věkových kategorií a rozmanitých životních cest, mimo shon jejich každodenního života. Je to příležitost radovat se ze života. Z toho, že jsme pospolu, že více prožíváme duchovní rozměr lidského života. Také se loučím se Šumavou, kde jsem mohl trávit svých prvních pět kněžských let. Loučím se s Kašperskými Horami, které byly takovou první farní láskou, kde jsem se cítil velmi vřele přijat. Těším se z toho, že stěhovací cirkus je za mnou. Když si člověk zvykne na myšlenku stěhování, pak nastane faktické balení a zjištění, kolik toho člověk za těch pět let nahromadil.

Otče Tomasi, jak je to s Vaším dalším farním působením?

Kněží se čas od času přemísťují, aby byli užiteční i jinde. Někdo tvrdí, že je to špatně, ale obvykle to lidé tvrdí, když jim kněz sedí, a ne když mají ve farnosti někoho, koho moc nemusí. Nedělejme si iluze: vždy se najdou lidi, kteří dotyčného mají rádi, ale také tací, kteří mu nepřišli na chuť nebo které dotyčný znechutil. To je tak i v mém případě, a je tudíž dobře, že mě posílají dál. Jsem vděčný svým farníkům, že neorganizují nesmyslné petice, ale těší se z toho, že jsme mohli prožít pět roků a podělit se o mne zase s jinými farníky. Já se stěhuji na Hlubokou, kde budu bydlet a sloužit několika okolním farnostem. Kromě toho budu mít ještě další úkoly, které zabere dost času. Kašperské Hory předám k 15. srpnu svému nástupci - otci Mgr. Ing. Janu Kulhánkovi. Tento přátelský třicátník byl nedávno vysvěcen na kněze, ale měl již mnoho zkušeností v pracovním životě, než se stal knězem. Má velké srdce a myslím, že je velmi dobrou volbou pro Kašperské Hory; tudíž mu s důvěrou přenechávám vše, co jsme s farníky rozvinuli. Jsem přesvědčen, že to, co bylo podstatné, bude pokračovat. Co nebylo podstatné, byla stejně ztráta času.

Na co se v blízké budoucnosti těšíte?

I když se už několik měsíců připravuji na novou službu v církvi, tak definitivní předání farností a přijetí nových úkolů nastává oficiálně až v polovině srpna. Protože už delší dobu vím o svém přesunu na jiné místo, měl jsem možnost posledních několik měsíců věnovat odbourávání intenzity svého působení, těšit se z toho, co všechno pokračuje dál bez mé iniciativy, a zvykat si na to, že řada aktivit nebude mít budoucnost. Těším se na nové farníky, které mě v Hluboké nad Vltavou, na Hosíně a v Pukarci čekají. Chvěju se při představě rozsáhlého úkolu, který mi biskup Vlastimil

svěřil, neboť mám mít v českobudějovickém biskupství na starosti pastorační nejrůznější skupiny. Děti, mládež, rodiny apod. Vnímám to jako velkou odpovědnost, ale také výzvu a radost.

Dokázal byste naopak popsat, co Vás v tuto dobu rmoutí, pokud tomu tak vůbec je?

Když se člověk rmoutí, tak by se měl hlavně modlit a předejít tomu, aby svou náladu šířil po tomto světě. Rmoutím se, protože se lidé v mém okolí a ve světě nemají rádi, hledají jeden na druhém často spíše to, co je nepěkné. Trápí mne, když je mezi lidmi nepokoj a šíří se hádky. Jsem smutný, když shledám nespravedlnost ve svém okolí a ve světě. Je mi líto, že k tomu všemu sám přispívám, protože i já jsem jen hříšník, který není schopen vždy kráčet Božími cestami. Je mi ouvej, když si uvědomím, jak jsem tváří v tvář těmto věcem bezmocný. A pak si - někdy dříve, jindy mi to trvá déle - uvědomím, že přece věřím všemohoucímu Bohu, který má vše pevně v ruce, i když Mu my lidé na nejrůznějších úrovních často ledacos zavaříme. A pak jsem zase šťastný, protože si vzpomenu, jaký je Bůh úžasný, že respektuje naši svobodu, i když neděláme dobro a že to s námi nikdy nevzdá a dá nám vždy novou šanci k obrácení. A vše zlé dokáže proměnit v dobro. Být křesťanem je ale pěkná dřina!

Jaký jste si ke Kašperským Horám stačil vybudovat vztah?

Je to moje první farní láska. V této farnosti jsem začal působit a spolu s farníky a obyvateli jsem měl možnost mnoho duchovního i neduchovního rozvinout. Čím víc času a lásky člověk investuje, tím víc mu dané místo či daná oblast přiroste k srdci. Vždy jsem se tu cítil doma a přijetí obyvatel bylo mimořádně vlídné. Už v tom, jak mě obyvatelé zdravili. Těšilo mě, že

jsem se mohl setkat s mnohými, kteří nejsou tzv. kostelní, a přesto se přišli poradit nebo nechali povzbudit při nejrůznějších příležitostech: o Vánocích, Velikonocích, při Hubertské či při Rybovce a při žehnání manželům atd. Odcházím s vědomím, že jsme ušli kus společné cesty a mohli se navzájem obohatit. Já jsem tedy rozhodně byl mimořádně obohacen v době, kdy jsem tu mohl působit. Snad jsem i někoho přivedl blíže k nebi. Někdy mi bylo vyčítáno, že nebydlím na faře, že se Kašperským Horám málo věnuji. Ano, nebydlil jsem tu a ani můj nástupce tu nebude bydlet. Bude mít také na starosti ještě šest dalších farností. Odcházím ale s čistým svědomím, že jsem i Horám dal své srdce a vydal se jim z lásky, tak jak jsem uměl.

Je jiné duchovní obhospodařování zde než v jiných oblastech naší vlasti?

Šumava je moje první štace, takže nedokážu srovnávat. Pravdou je, že Šumava není Morava. Také se říká, že pohraničí je na pastorační náročnější. Já jsem to tak nepocíťoval. Pro mě je jedno, jestli je v kostele pár lidí, nebo jestli kostel praská ve švech. Kážu se stejným nadšením, zpívám stejně krásně a sloužím mši stejnou intenzitou. V pohraničí je údajně více lidí vyhraněných vůči církvi, ale i lidé vzdálenější od církve jsou blízko mému srdci, a tak jsem měl spoustu příležitostí je tu nejrůznějšími způsoby duchovně oslovit. Mimo to jsem se těšil z výborných vztahů s městem, s děvčaty z informačního střediska, s hasiči, se školou, skauty a mnoha dalšími, které teď nemohu všechny vyjmenovat.

Z čeho máte za celou dobu strávenou na Šumavě největší radost?

Z toho, že a jak jsem lidem mohl zprostředkovat Boží lásku a dobrotu přes mou

„I když se to možná tak nezdá, pokud někdo čte Zpravodaj, tak si přesto myslím, že se obyvatelé města více semkli. Cítím tu větší pospolitost, která tu na počátku nebyla. Také samo město za těch pět let vzkvétalo.“

Pokračování ze strany 14

vlastní nedokonalost a hříšnost. Člověk je tu obklopen krásou Božího stvoření a není možné, aby si nekladl otázku, kdo tu krásu stvořil. Šumava sama vypráví o Boží velebnosti. Mám radost z každé chvíle, kdy jsem v kostele i mimo něj poznal, že lidé pochopili více o tom, jak Bůh je miluje a co křesťanství pro jejich život znamená či může znamenat. Jsem šťastný, že naše farnost vzkvétá, že v neděli přichází mnoho dětí na mši, že se nám podařilo pravidelně otevírat kostely pro naše obyvatele i pro návštěvníky našeho města. Jsem vlastenecky hrdý na to, že máme v Kašperských Horách nejkrásnější Vánoce a nejkrásnější pouť k Panně Marii Sněžné z celého kraje, a to díky Aleně Bernardové, Libuši Kapicové, Máje Poláškové a mnoha dalším ochotným farníkům. Jsem vděčný za nadprůměrné vztahy, které tu církev má s městem. Těší mě křest dětí, mnoho prvních svatých zpovědí dospělých po několika letech, ale také životní dráha, kterou našla Jarka Korandová. Mám obrovskou radost z toho, že řezbář pan Hrach pro kostel vytvořil svou kopii Panny Marie Ochránitelky, u které se mnoho lidí zbožně zastavuje, zapaluje svíčku a světuje ji své starosti. Stejně velkou radost mám, že uměleci truhláři pan Kůs a syn se postarají o opravu a návrat kašperskohorského betlému, který byl tolik let ukryt v depozitáři muzea. Velmi mě těší práce Heleny Pekárkové a Michala Marka na muzeu Brána Nebes v kostele sv. Mikuláše a to, že jsme dokázali vlastními silami získat stavební povolení. Je toho tolik, z čeho mám radost.

Vybavíte si nějakou veselou vzpomínku?

Byl to první rok mého působení, kdy jsem skočil z druhého patra z okna kvůli požáru na faře v Sušici. Když jsem se pak na jaře vrátil do Kašperských Hor, tak jsem se jeden pozdní večer jsem procházel náměstím a skupinka značně opilých osob mě z dálky vítala: „Pane faráři, Vy jste se nám vrátil! My měli takový strach o našeho faráře. To je krása!“ A začali mě objímat. Bylo to dojemné. To nikdy nezapomenu.

Nebo nedávno, kdy jsem se se skauty domluvil, že přinesou betlémské světlo pěšky ze Sušice do Hor. Já jim slíbil, že s nimi půjdu, ale nakonec to nevyšlo. Když jsem viděl, v jakém stavu tyto mladí lidé dorazili do kostela, uvědomil jsem si, že Bůh byl ke mně velmi milosrdný a shovívavý. Jsou to borci, ti naši skauti.

Rozeznáváte sám nějaké konkrétní změny, kterými za těch pět let město prošlo?

I když se to možná tak nezdá, pokud ně-

kdo čte Zpravodaj, tak si přesto myslím, že se obyvatelé města více semkli. Je nádherné, když se obyvatelé sejdou kolem vánočního stromu, při besídkách základní školy v kině, při Hubertské v kostele, ba dokonce i při festivalu Mount Kašperk, atd. Cítím tu větší pospolitost, která tu na počátku nebyla. Také samo město za těch pět let vzkvétalo. Roste i počet kvalitních akcí nejruznějšího druhu pořádaných samotnými obyvateli, kterým jde o příspěví něčím pozitivním. Silně vnímám, jak destinační management města a dřina děvčat z MěKiS pomalu přináší ovoce a láká čím dál větší počet návštěvníků. I ze strany katolické charity vidím velkou angažovanost v aktivitaci seniorů DPS, ale také dětí prostřednictvím Klubu Jonáš. Kritické hlasy jsou snad stále stejně intenzivní, ale to už беру jako místní folklor. Bez kterého by Hory nebyly Horami.

Je čas kašperskohorské pouti. Co nám tato událost říká?

Je to čas vzpomínek, které nás zavedou k nekonečné řadě minulých poutí, které absolvovali naši předci z okolí i daleka. Je to čas milosti, kdy se lidé scházejí kolem jednoho stolu a jednoho oltáře, v pokoji a lásce, nakolik to právě dokážou. Je to čas radosti, kdy lidé hodují a smějí se. Je to čas usebrání, kdy si můžeme uvědomit, že toto vše není samozřejmostí, ale dar od Boha. Je to čas vděčnosti, kdy náš pohled míří shůry, k Němu, od kterého vše dobré pochází. Je to čas nabytí, který nám dává sílu žít dál a v těžkostech pak zavzpomínat na krásné chvíle, které jsme mohli prožít. Je to čas modlitby, která nám odhaluje další dimenzi našeho života, mnohdy potlačenou každodenním shonem. A je to čas krásy, obzvláště v naší farnosti, kdy výzdoba vyrazí návštěvníkům dech, a někteří alespoň takto zakouší trochu Boží dokonalé krásy. Ale na prvním místě je to čas setkání s Pánem Ježíšem a Jeho maminkou Pannou Marií, kterým vdčíme naší víru, naději a lásku.

Co pro věřícího pouť znamená?

Pouť pro křesťana je celý život: putování pouští do nebeského království; občas setrvává v oáze a nabíráme sil. Je nám tam dobře, ale jsme na cestě a tak putujeme dál. Pořádný puták je náročný a pořádně prožitý život také. Je o čem vyprávět, očemsvědčit, získávám mnoho životních lekcí a rosteme v moudrosti... Ale hlavně: máme na mysli náš cíl. To není berlička nebo bonbónek na závěr. Každý, kdo jde na pouť, má na mysli cíl, ale zároveň prožívá každý okamžik, který ho obohacuje. Lidé putují do Lurd, do Santiaga de Compostelly. Ujdou stovky kilometrů, a to nejsou jen kostelní

P. Tomas Van Zavrel

Narodil se v Praze, ale od jednoho roku žil v Holandsku, kde vystudoval práva a v Rotterdamu vedl poradenskou firmu. Po třicítce přehodnotil svůj život, vystudoval teologii a v Táboře byl ve svých 43 letech vysvěcen na kněze.

lidé, ba naopak. Většina lidí, kteří dorazí na pouť k Panně Marii Sněžné, přijede pohodlně v autech. Jsem moc rád, že se nám již v roce 2011 podařilo obnovit slavnostní procesí z kostela sv. Markéty do poutního kostela Panny Marie Sněžné, chceme lidem nabídnout příležitost zakusit trochu toho zmíněného putování.

Otče Tomasi, jaké poselství s sebou v dnešním světě přináší víra v Boha?

Když máte žízeň, hledáte vodu. Někomu stačí kohoutek, ale když několikrát zjistíte, že na kohoutek není spoleh nebo že voda z kohoutku je znečištěná potrubím, jdete hledat pramen odkud voda vyvěrá. Ochutnáte-li pramen, těžko si budete zvykat na kohoutkovou vodu. Pro mě je Bůh pramen všeho dobra a moje víra je důvěra v Jeho nekonečnou lásku a dobrotu. To nemám jen z Bible, tím je plný můj vlastní život. Od té doby, kdy jsem začal žít své křesťanství naplno, jsem neskutečně šťastný. To neznamena, že nikdy nejsem naštvaný, podrážděný, smutný, zoufalý. Naopak, to všechno prožívám a Bůh mě stále přivádí ze stínu do světla. Má důvěra v Něho mi dává vždy novou naději a uschopňuje k větší lásce. Radost, kterou ve svém životě prožívám, nezávisí na věcech pomíjajících, na tom, co mám nebo co jsem dokázal. Pochází od Boha. Myslím, že jsem radost-

Pokračování na straně 16.

Dokončení ze strany 15

ný člověk, který nešetří úsměvem. Bůh mi vrací pokoj, když mi něco nebo někdo rozhodí. Dává mi nadhled, pokud Ho do toho či onoho problému pustím a nechám si radit, dopustím, aby mne vedl. Jaké poselství s sebou v dnešním světě přináší víra v Boha? Je tu lepší cesta, a kdo ji nepoznal, se v tomto světě snadno plácá, a nechává se jejími chapadly stáhnout pod hladinu. Ta cesta se jmenuje Ježíš, a tou cestou se jde spolu s rodinou Božích dětí, kterou je církev. To byl a je můj odkaz pro Šumavu. Kdo má uši, slyš.

Nastává podle Vás postupné sblížování Čechů s Němci? Dokážeme se povznést nad příkoří minulosti?

Na tuto otázku nedokážu odpovědět. Žijeme v míru a navzájem se neohrožujeme. Nové generace, které nezažily druhou světovou válku a odsun Němců, nemají na co vzpomínat. A i kdyby vzpomínaly, nedokážou si to představit. Až zase přijde lámání hleba, až nás někdo bude chtít rozdělit, pak zjistíme, nakolik jsme se všichni sblížili. Já jsem pro přátelství obou národů udělal, co jsem mohl. Bůh mě obdařil jazykovými schopnostmi, které jsem dal k dispozici. Rozhodně se podařilo tento kraj promodlit, a tak nějakým způsobem jako by napravit nenapravitelné zlo, které se v něm dělo. Modlitba je nejsilnější nástroj k dobru, který člověk má. Tak často podceněný. Není divu: co má za smysl procházet Šumavu hodinovým modlitebním pěším procesím? Je to velké tajemství, neboť navenek není zdánlivě nic vidět. Také platí, že něco tvořit trvá podstatně delší čas, než něco zničit. O to

delší čas trvá náprava, zejména když nevíme, kde začít.

Jak známo, zacházíte i se současnými elektronickými nástroji dorozumívání. Co si myslíte o názoru, že moderní technologie činí komunikaci snazší, paradoxně ale lidi od sebe vzdaluje?

Před časem jsem se setkal s jedním manželským párem a říkal jsem si, že jsou od sebe kilometry vzdálení. To, co nás vzdaluje, není dle mého názoru toliko nějaký nástroj nebo způsob prožívání vztahu, ale chybějící touha po hloubce a kvalitě. Do hloubky a kvality se musí investovat. Je to pořádná dřina udržovat přátelství kvalitní, otevřené, intimní a smysluplné. Je potřeba se opakovaně dávat všanc a někdy taky ztrácet nebo být „utracen“. Facebook a Instagram jsou pro reálné vztahy skvělé nástroje k virtuální komunikaci, kterou můžeme sledovat životy svých milovaných přátel a známých. Jsou to nástroje, kterými můžeme svým přátelům a známým v reálném světě virtuálně sdělit, že je máme rádi, že na sebe myslíme, že jim fandíme. Problém je v tom, když se hlavně staráme o nepřeborné množství virtuálních přátel a známých, ale neinvestujeme do reálných vztahů s nimi, tj. v reálném čase. Jinak jsem velkým fandou moderních technologií, které dávají příležitost povzbudit a obohatit mnohem více lidí, než by bylo možné v reálném čase. Nechci tu hovořit o těch, kteří tuto komunikaci používají k tomu, aby šířili svou blbou náladu, komplexy méněcennosti atd. To by byla myslím škoda papíru.

Co byste chtěl čtenářům Zpravodaje vzkázat?

Bylo mi s Vámi dobře. Děkuji všem za báječných pět let. Prosím ty, kterým jsem ublížil, za odpuštění. A k tomu ještě slova Pána Ježíše: „Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás.“

Vybavíte si jméno nějakého svého oblíbeného světce?

Na Šumavě jsem se poprvé setkal se svatým Vintřem. Mě jako kněze s pozdním povoláním zaujalo, co vedlo muže, aristokrata v nejvyšším postavení, který byl údajně na svůj stav a původ pyšný, aby se ve zralém věku vzdal všech poct, příjemností života a moci, kterou jeho postavení jistě přinášelo, a odebral se jako obyčejný mnich do benediktinského kláštera. Do řehole, která kladla krom modlitby vždy důraz na fyzickou práci, tedy na něco, co v té době bylo ve světě vyhrazeno osobám tzv. nízkým a neurozeným. Třebas Vintř žil dlouhá léta v klášterní odloučenosti a v lesní samotě, nezůstal lhostejný k soudobým veřejným událostem. Zprostředkovával styky mezi říší a jejími slovanskými sousedy, hlavně českými knížaty Oldřichem a Břetislavem. I v tom mi byl inspirací. Vždyť ani my, a v dnešní době zvláště, nemůžeme žít svůj život uzavřeni ve skleněné kouli, jen v intimním vztahu s Bohem. Musíme svou víru a lásku činně přenášet do vnějšího světa, jinak se staneme pouhou karikaturou křesťana.

Otče Tomasi, děkuji Vám za všechnu obětavost a úsilí, které jste tomuto místu trpělivě a laskavě věnoval. Přeji Vám mnoho radosti a pevného zdraví ve Vaší další životní pouti.

Václav Kůs

První muzejní noc se vydařila

Takzvané „muzejní noci“ jsou v posledních letech významným kulturním fenoménem, který se těší velké oblibě. Muzea lákají návštěvníky na večerní či noční prohlídky svých stálých expozic i sezónních výstav. Tyto neobvyklé prohlídky mají zpravidla bohatý doprovodný program v podobě koncertů, divadelních i filmových představení, workshopů, výtvarných dílen, přednášek a podobně. Muzejní noci svou neopakovatelnou atmosférou přinášejí spoustu mimořádných zážitků. Na své si často přijdou i nejmenší návštěvníci muzeí.

K takové první muzejní noci se odhodlali i pracovníci Muzea Šumavy v Kašperských Horách. Příležitostí jim k tomu bylo slavnostní otevření dvou významných celosezónních výstav k 700. výročí narození císaře a krále Karla IV. – Karel IV. a zlaté horní Pootaví a Umění gotiky a baroka z jihozápadních Čech v sobotu 18. června. Připravili program nad očekávání bohatý.

Kromě možnosti komentovaných prohlídek výstav i expozic nabídli různé předváděcí akce jako rýžování zlata, středověké skriptorium, výrobu skleněných vinutých korálků i spřádání vlny na kolovrátcích. Zaslouženou pozornost sklidily historické scény a scénky připomínající dobu Karla IV. v našem kraji. Během celého večera vystupovaly kostýmované soubory historického tance Srdcové Eso a středověká hudba Elthin z Plzně, skupina historického šermu Artego Vimperk či družina Karla Ešnera. Nápaditostí a vtípem mile překvapilo a potěšilo vystoupení dětské skupiny přátel historie Camelot z Plzně. Příjemným zpestřením programu byl i noční koncert v muzeu s vystoupením klavíristky Anny Marie Janoškové, Tria Radnického pěveckého sboru i sólistů plzeňské středověké hudby Elthin. Pestrý a bohatý program uzavřela velká ohňová show na náměstí v podání mladých umělců z Vimperka. Závěrem lze kon-

statovat, že První šumavská muzejní noc v Kašperských Horách se vydařila rovněž díky podpoře města, příznivému a počasi a diváckému zájmu široké veřejnosti.

Vladimír Horpeniak,
Muzeum Šumavy Kašperské Hory

O pouti s Vlastimilem Lagronem

Pokračování ze strany 1

Pane Lagrone, pouť je u vás pevně zakořeněná už v rodině, že?

Náš rod je v tom už skoro 400 let. Narodil jsem se roku 1951 v Českých Budějovicích. Následujícího roku jsme poprvé přijeli do Kašperských Hor, kam od té doby jezdíme nepřetržitě. Jen rok nebo dva jsme tam o pouti nebyli.

Vaši předci jezdili s poutí odkajživa?

Naši předci se snažili žít vším možným. Měli zvěřinec, pak začali jezdit přes léto po poutích s atrakcemi. Přes zimu hráli loutkové divadlo.

Jaký je původ rodiny Lagronů?

Údajně to bylo po bitvě na Bílé hoře, kdy náš prapraprůdek, francouzský šlechtic De la Crone, bojoval proti českým pánům. Usadil se tu, ale údajně měl nějaký velký problém, proto se musel schovávat. To vše je dohledatelné. A nad to existuje pověst, že se schovával na Dřešínku u Strakonice. Po zámkách tehdy chodili hudebníci a komedianti, kteří měli moc hezkou dceru... a už to bylo.

Stále jste prezidentem Asociace výrobců, distributorů a provozovatelů lidové technické zábavy České republiky?

Ano, stále, i když je to velká starost. V naší republice jsou čtyři asociace, přičemž my tehdy vznikli jako první v roce 1995. Když začaly platit evropské normy na provoz atrakcí, tak jsme se dali dohromady. Čtyři roky jsem tomu dělal předsedu, následně jsem dva roky vynechal, ale teď se předsednictví věnuji opět asi čtvrtý rok. Jde o to, aby se naše profese očistila a aby probíhala lepší komunikace s úřady. Snažíme se, aby nezanikly tradiční české poutě.

Na Kašperské Hory jezdíte bez jednoho roku celý život.

Pamatuji si to tam ještě jako klouček, pěti- nebo šestiletý. Měl jsem tam vždy řůru kamarádů. Upřímně ti řeknu, že ze Šumavy jezdím nejraději do Kašperských Hor. Ale musím říct, že v posledních letech jsem se z pracovních důvodů nemohl finále poutě zúčastnit.

Když tam přijedete, máte tam stále své známé, se kterými se setkáváte?

Samozřejmě, velmi mě to těší. Ale mnoho se jich odstěhovalo. Ona je bohužel ze Šumavy dost velká migrace. Lidi ze Sušicka potkávám v Praze, Brně, Ostravě, na Slovensku v Bratislavě, atd. Jdou za prací, a tito lidé mi tam pak chybí. Naopak mě vždy mě velmi potěší, když přijdou neznámí mladí lidé a jdou mě pozdravit. To tě vždy tak nabudí! Vždy se mi líbilo a líbí, že se na pouť lidé sjíždějí k rodičům nebo ke

známým. Doufám, že to vydrží i pro mladší generace.

Dnes jsou poutě na novém místě, dříve byly na náměstí. Zajímalo by mě vaše srovnání.

V Kašperských Horách byly nejlepší poutě v každém případě na náměstí. Měly své kouzlo a atmosféru. Scházeli se tam všichni: jak domácí, tak turisté a další návštěvníci. Na nových místech lidé nevydrží celý den. Přijdou jen na chvilku dopoledne a odpoledne.

Když se vrátím k Horám, jak se to tam ve vašich očích těch mnoho let změnilo?

Kašperské Hory jsou krásné město a místo, které má své kouzlo. Upřímně ti řeknu, že to nejde srovnat s ničím jiným. V mysli mám pořád náměstí, kde stávala pouť. Bývalo to málokde v republice. I když teď se v různých městech na náměstích opět poutě začínají držet.

Pokaždé, když jste na náměstí stavěli autodrom, tak jsme jako kluci obdivovali, jak jste to tam přes vyskládané špalky dokázali vystavět v rovině.

Každá atrakce musí být v rovině a být bezpečná. Na Kašperských Horách na náměstí jsme si na těch kočičích hlavách hodně mákli. Každý špalek se tam kýval, jako by měl tři promile.

Máte nějakou veselou vzpomínku na Kašperky?

Bývala tradice, že zaměstnanci a provozní hotelů Bílá růže a Kašperk řekli: „Vlasto, my přijdeme na večer, musíš nám to pustit!“ Ti se tam pak na atrakcích vyřádili! Nebo jednou měl Běda zlamanou nohu a vypadl z autíčka, jak tam blblul.

Co známé hali-gali, vaše ikonická atrakce? Jakou má tahle atrakce historii?

S hali-gali jsme poprvé vyjeli na prvního máje, to bylo v Klatovech v roce 1972.

Byla to tenkrát velká senzace. Atrakci jsme okoukali od Italů, a za tři roky byla na světě. Tim také začala éra větších atrakcí. Dodnes je atrakce hali-gali funkční, ale stará koncepce je velmi pracná. Tak nějak z nostalgie jsme postavili novou atrakci na bázi hali-gali. Moderní, jen obsazení je jiné. Místo raket jsou tam létající sloni.

Jaký je dneska trend v atrakcích? Je tam vidět posun?

Atrakce za posledních pětadvacet let udělaly velký pokrok. Proces to byl náročný, návratnost pomalá. A čím modernější atrakce, tím náročnější na údržbu, na režii a vůbec veškeré náklady. Potřebuješ k tomu víc šikovných lidí. Začaly platit nové evropské normy, čímž se všechno ještě zpřísnilo. Hodně jsou v oblíbenosti adrenalinové atrakce.

Zajímalo by mě, jak to u pouti máte se štacemi. Jak vypadá jeden váš rok? Kdy začínáte, a naopak, kdy končíte?

Začínáme každý rok v březnu josefovskou úhereckou poutí u Plzně. Končíme v Nýrsku na Havla ve druhé polovině října. Jinak v sezoně zajišťujeme jako rodina pouť u svatého Jiří v Plzni, Nepomuk, Dobřany, Klatovy, Holýšov, Domažlice, Horažďovice, Sušice, Starý Plzenec a mnoho dalších.

Když na Horách skončíte, tak jedete kam?

Převážně jezdíme do Domažlic a Horažďovic. Do Domažlic to je přes devadesát kilometrů, takže než přijedeme, mnoho času strávíme za volantem. A pak rychle stavět.

A co přes zimu? Provádíte údržby?

Jsme asi největší rodinná firma, která se zabývá lidovou technickou zábavou v České republice. S bratrem Františkem, sestrou Marcelou a svými dětmi provozujeme téměř

Pokračování na straně 18

Dokončení ze strany 17

padesát atrakcí všeho druhu. Tak si dovedeš představit, jak složitá a náročná je údržba, aby to vše prošlo přísnou technickou kontrolou.

Jezdíte se podívat i na jiné poutě?

Loni jsem byl na Slovensku asi na pěti poutích. Jezdím pro srovnání i do Německa a Rakouska. Řeknu ti, že jsem byl na Slovensku velmi překvapen, jak si lidé své poutě užívali. Všichni byli dobře naladěni a svátečně oblečení. Pout' je tam zkrátka společenskou událostí.

Chodí na takovou událost všichni?

Ano. V Rakousku a Německu se lidé rádi scházejí a berou pout' jako součást své tradice a kultury. U nás když se řekne pout', tak bohužel mnohdy zazní: „Zase pout', to bude peněz. Já, pout', budu muset zase péct koláče...“ Dřív to bylo o něčem jiném. Pout' byla malá veselka, kdy se se-zvala rodina, sjelo se i dvacet, třicet lidí. Šli na pouťovou zábavu a všechno si společně užili. Dneska se v některých městech nedovedou domluvit, jestli se tam bude hrát dechovka nebo nějaký beat. Oni ví, že na beatu by vydělali peníze, na dechovce naopak. Je to špatně, že mize-jí tradice lidové zábavy. I když v dnešní

době, když se něco chce uspořádat, tak to vždycky jde.

Jak se to za ty roky mění, co? Máte šedesátileté srovnání.

Dneska jde doba strašně dopředu. Všechno je strašně rychlé, nikdo neví proč. Myslím, že efekt toho spěchu není žádný. V dnešní době lidé spěchají i na pouti. Místo toho, aby si ji v klidu hezky užili.

Před sedmi lety jste v jednom rozhovoru řekl, že jste se potýkali s populačními problémy, totiž málem dětí. Změnilo se za sedm let něco?

Všeobecně naše republika vymírá, takže populace je hodně slabá. Chtělo by to

větší podporu státu.

Na Horách panuje legenda, že než upálili cikánku na Šibeničním vrchu, tak prorokovala městu několikerych prokletí. Mimo jiné i déšť o každé pouti. Funguje to?

Je to skutečně jen legenda. O poutích byla převážně velká horka, z nichž přicházely bouřky. Ale taky nám to tam párkrát propršelo. Co si pamatuji, tak za těch šedesát let asi třikrát, čtyřikrát. Pršelo napřík-lad čtyři dny od začátku až do konce.

Jezdili jste s poutěmi i do zahraničí?

Ano, byli jsme s bratrem tři měsíce v Kyjevě s lunaparkem našeho strýce.

Co Vaši potomci, jak se rodinné tradici věnují?

Mám ze dvou manželství celkem osm dětí a osm vnoučat. Všichni jsou pracovití, zodpovědní a mají rádi toto náročné povolání. Nebojím se, že by u Lagronů rodinná tradice zanikla.

Máte letos na pouti nějakou novinku?

V letošním roce bychom chtěli některé atrakce pozměnit. Ještě nevím přesně co, musím to probrat s chlapci, abychom to všechno stihli postavit, protože hned poté jsou Domažlice a Horažďovice současně. Chtěl bych tam mít létající slony. A především chceme, aby se lidem pout' líbila.

Je radost, když vidíš ty rozzářené dětské oči. Často se stává, že rodiče své dítě chtějí dát na atrakci, ale ono pláče. Bojí se, tak jej tam doslova vepou, uchvální jej. Dítě přestane plakat, zalíbí se mu to. A když má končit, tak opět pláče, protože se mu odtamtud nechce. To tě vždycky tak zahřeje u srdce. A nebo když jsou rodiny, a těch já si moc vážím, že rodiče chodí s dětmi, zatímco oni chodili se svými rodiči. Někteří dnes chodí i se svými vnoučaty. Je to krásné, jednou za rok si pout' pořádně užít. Pamatuji si, a je to asi tři roky nazpět, kdy na hali-gali v Sušici přišel s malým klukem jeden takový pán. Vyprávěl klukovi, že na téhle atrakci taky jezdil jako malý. „Jó dědo, a nebál ses?“, ptal se malý. „Nebál, a ty se taky nebojíš, ty to zvládneš!“

Chtěl byste vzkázat něco čtenářům?

Aby se o pouti bavili, aby vyrazili do ulic a nekoukali na nějakou tu korunu, protože každá sranda něco stojí. Doma o pouti se má předvést, jak se má žít. Když pracuješ, máš honičky a starosti, tak potřebuješ radost a oddych. Tak to bych jim všem přál, aby si pout' užívali a byli hrdí, že žijou v takovém krásném a zdravém městě. Aby se měli rádi, pomáhali si jeden druhému, vážili si sebe navzájem a tradici kašperskohorské poutě podporovali. Protože to není ani Lagronova, ani starostova pout', ale pout' města a jeho obyvatel. A přeji všem, abychom se ve zdraví za rok opět sešli na další tradiční kašperskohorské pouti.

Václav Kús

SEJDEME SE V ZAHRADĚ 5. 8. 2016 v 15.00

Slavnostní otevření bylinkové zahrady u Domu s pečovatelskou službou v Kašperských Horách

Představení sociálně aktivizačních služeb,
pro které je zahrada určena
Informace o bylinkách a jejich využití
Občerstvení ze zahrady

**Pořádá Oblastní charita Sušice ve spolupráci
s Městem Kašperské Hory**

Pouť na náměstí v běhu času

Jak jsme putovali do Hor na pouť

Willi Jung se narodil 5. září 1926 v Dlouhé Vsi. Začtete se do jeho vzpomínek na dětství, v nichž popisuje atmosféru srpnové pouti do Kašperských Hor v první polovině minulého století, když se z Dlouhé Vsi vydalo procesí poutníků do našeho města.

Byla to největší a nejkrásnější pouť v celém okolí. Z daleka široka přicházeli poutníci a brali na sebe často i dalekou cestu, aby mohli být při té velké a slavné události. Všichni se na slavnost těšili už dlouho před ní, především my děti. Mnoho týdnů zabíraly přípravy. Velká mariánská socha, která stála v našem kostele na bočním oltáři vpředu, se musela vyčistit a uvést do plného lesku. Dostala závoj zdobený květy a barevnými stuhami a kolem podstavce se pnul věnec z bílých růží. Vyhlížela pak opravdu překrásně. Socha, která měla značnou váhu, musila být předem namontována na speciální a stabilní nosítka, aby se dala snáze transportovat. Čtyři dívky, které už byly u svatého přijímání, měly čestný úkol nést Pannu Marii na svých ramenou do Kašperských Hor a čtyři dívky musily kráčet po jejich boku a držet v rukou splývající stuhy. Moje sestra Anna byla také několikrát přítom. Byla po celý svůj život velice hrdá na to, že tenkrát směla Pannu Marii nést. Byl to pro ni velký zážitek z dětství.

A konečně tedy nastal ten den. Toho poutního rána se už před šestou hodinou všichni účastníci shromáždili před kostelem sv. Filipa a Jakuba v Dlouhé Vsi a zaujali rozestavení. Když byl každý na svém místě a děvčata měla svou Matku Boží na ramenou, vydalo se procesí do Kašperských Hor. Vepředu šel farář se svými ministranty a nosiči korouhví se svými bohatě vyšívanými prapory, následně pak celé poutní procesí. Cestou do Hor se poutníci hlasitě modlili a zpívali nábožné písně. Ta pěší cesta obnášela asi 8 kilometrů. K procesí se během ní připojovalo stále víc poutníků z přilehlých obcí, až z toho byl opravdu mohutný zástup, blížící se ke svému cíli. Občas se dělaly malé přestávky a ta čtyři děvčata mohla odložit těžkou sochu ze svých ramenou a trochu si odpočinout, načež je vystřídaly zbylé čtyři družky. Bylo opravdu velice náročné nést tu figuru po trase tak dlouhé. Mnohdy pomohli i rodiče. Prvou zastávkou byly Bohdašice (Budaschitz), pak se šlo dál přes Tuškov (Duschowitz) na Kašperské Hory. Před příchodem sem byla vykonána ještě jedna malá přestávka, při níž se čekalo na kostelní zvony z města, kam pak procesí konečně vstoupilo. Městský farář a ministranti nám vyšli s pozdravem naproti a provázeli nás až na náměstí. Ze všech stran, z celého okresu i širšího okolí sem proudily zástupy poutníků, a když pak všechny dorazily, naprosto zaplnily městský farní

kostel sv. Markéty. Množství lidí ve městě bylo nepřehledné - davy, davy a zase davy všude. Bylo úchvatné, jak chtěli být všichni přítom. Po bohoslužbě se všechna procesí před kostelem zařadila do velkého a dlouhého slavnostního průvodu, který se vydal za hlaholu zvonů a doprovodu dechové hudby dolů k poutnímu kostelu Panny Marie Sněžné. Začátek průvodu tvořili podle starého obyčeje Stodůlečtí. Měli také velice pěknou mariánskou sochu, vždycky v krásném odění, pláště a stuhách, na hlavě věnec z růží. Také tady byla čtyři děvčata k jejímu nošení a čtyři k držení stuh. I Sušičtí se podíleli na pouti do Kašperských Hor. Ti měli zase krásnou sochu Anděla Strážce, nesenou čtyřmi mládenci. Když došli dolů k poutnímu kostelu, vnesli nosiči korouhvi své korouhve dovnitř kostela a upevnili je do držáků k tomu určených, umístěných po straně kostelních lavic. Ministranti si také našli svá místa a pak už mohla započít slavnostní pobožnost, která byla vždy sloužena větším počtem kněží. Množství lidí přistoupilo ke svatému přijímání a po mši bylo uděleno kněžské požehnání. Poutní kostel nedokázal pojmut všechny poutníky a spousta se jich musilo účastnit mše svaté pod širým nebem. Mezitím se za kostelem seřadil oddíl ostrostřelců k pozdravné salvě. Velitel vydal rozkaz nabít zbraně a obrátit je k nebi. Poté, co zvolal: „Gebt Feuer!“ (tj. „Palte!“ - pozn. překl.), zazněl náraz výstřel ze všech hlavní. Při odchodu z kostela si podle starého obyčeje účastníci poutě zacházeli omýt oči vodou při kapli řečené „Grandl“. Ta čistá a zdravá voda z malé studánky měla, jak se říkalo, léčivou sílu.

Také nám se stalo zvykem zajít při každé návštěvě města a městského a poutního kostela i ke kapli s pramenem a omýt si tam oči v naději, že opět lépe uvidí. Pro

nás děti nastalo ovšem to pravé dění teprve po bohoslužbě, poněvadž od poutního kostela Panny Marie Sněžné Dlouhou ulicí až k náměstí a kolem městského farního kostela se táhla řada kramářských stánků, na nichž obchodníci z okolí i zdaleka nabízeli ke koupi, co jen si člověk dokázal pomyslet. Poutní suvenýry v nespočetném množství, pamlsky, perníky, hračky, hodiny, šperky, řetízky, šátky mamince, krajky a stuhy, výšivky a paličované krajky, látky a nádobí, boty a oděvy atd.. Také ovoce a zelenina tu byly k dostání. Nás zejména lákaly solené okurky ze sudu, z kterého bylo možno dostat, té dobroty, i malý „Heferl“, tj. hrneček láku k napití. Byla to opravdu velká radost, když nám k tomu tatínek ještě koupil nějaký ten špekáček a „Herndl“, tj. rohlík. Kromě toho tu byla většinou ještě červená sodovka pro zahánění žízně. Na místě vyhrazeném jinak pro kravské trhy za nemocnicí byl také čilý ruch. Čepovalo se tu pivo, byly tu rozestaveny řady stolů a lavic, střešnice, houpáčky a kolotoč. U střešnice mohl každý projevit svou zdatnost a dobrou mušku. Ten, kdo měl štěstí, odnesl si domů i nějakou výhru, třeba papírovou růži, obarvená peří nebo různé „Figurle“ (tj. figurky - pozn. překl.). Trochu větší trofejí byla látková opička nebo laciná panenka. Většinou jsme se směli jednou nebo dvakrát i svézt na kolotoči nebo zhoupnout na houpáčkách. To bylo snad pro nás to vůbec největší potěšení. Spokojení a šťastní z toho, co jsme zažili, také ale trochu unavení jsme se pak kolem třetí hodiny odpolední vydali od dobytčího tržiště v Kašperských Horách na cestu domů do Dlouhé Vsi. Ještě jednou procesí zamířilo ke dlouhoveskému kostelu pro závěrečné požehnání a celý ten krásný a na zážitky tak bohatý den skončil.

Zdroj: Böhmerwälder Jahrbuch 2014, s. 115-119

Václav Kús

Poutní procesí z Paští do Rejštejna

Milí čtenáři Kašperskohorského zpravodaje, dnes vám nabídnu delší článek. Nemohu popisovat jen novodobé procesí, musím se vrátit trochu do historie, kdy se svátek „Božího Těla“ slavil ještě jako národní svátek. Na poslední procesí v Rejštejně se matně pamatuji, mohlo mi být cca 5 let.

Slavnosti „Těla a krve Páně, jednoduše „Boží Tělo“ se konaly ve čtvrtek, po slavnosti Nejsvětější Trojice. Tento svátek byl pohyblivý – mezi 21. 5. a 24. 6. Na náměstích stávaly čtyři oltáříky ozdobené květinami, vedle bývaly břízky ozdobené pentlemi a uprostřed vždy stávaly sošky svatých. Nejen, že byly ozdobené oltáříky, každý majitel si ozdobil i svůj dům. Budu se snažit přiblížit vám tento krásný svátek – nebude to tak odborně, proto prosím za prominutí některých nepřesností. Vzpomínky jsou příliš vzdálené, ale něco mi v podvědomí zůstalo.

Po bohoslužbě v kostele se všichni začali řadit do průvodu. V čele průvodu byl nesen červený prapor ozdobený zlatým křížem. Následovala kapela sestavená většinou členy hasičského sboru. Za nimi se řadili vlajkonoši všech řemesel s vlajkami svých cechů. Poté se přidali poutníci, za nimi děti a mládež. Holčičky v bílých šatíčkách, s košíčky plnými okvětních lístků, které rozhazovaly při průvodu na prostor před sebou. Nesly se také věnečky, většinou uvité z pomněnek a kontryhele, které byly předtím v kostele posvěceny. Věnečky mívaly svůj účel, většinou se věšely na křížky podél cest a taky na křížek, který zdobil každý „svatý koutek“ všech šumavských stavení.

Do průvodu se pak řadilo duchovenstvo, za ním následovala „nebesa“, většinou nesena čtyřmi místními radními. Pod „nebesy“ kráčel kněz se zlatou monstrancí a Nejsvětější svátostí (hostií). Za nimi kráčeli významní členové obcí, procesí uzavírala zbývající část občanů. U každého oltáříku bylo zastavení, kde kněz pronesl patřičnou modlitbu, ke které se přidávali ostatní poutníci. Mnozí si to jistě ještě pamatujete, proto odbočím na jinou „kolej“.

Abych se dostala k popisu „našeho“ procesí z Paští do Rejštejna, musím se skutečně vrátit do dávné minulosti. Zdroj jsem získala z měsíčníku HOAM, který vydávají bývalí rodáci ze střední části Šumavy. Musím se přemístit do největší Královácké rychty, a to bývalých Stodůlek.

Psal se rok 1876, kdy se jedné z dcer rodiny Zettlů narodil synek Zephyrin, budoucí šumavský básník. Psal všechny básně jenom šumavským dialektem. Jeho rodiče se po nějakém čase odstěhovali do Vídně, takřkajíc za „lepší“. Zephyrin do svých školních let zůstal u prarodičů. Do školy už začal chodit ve Vídni. Často se s rodiči

vracoval do svého rodného kraje. Našel si na Předních Paštích i svou nevěstu. Byla to jedna z dcerek z Lettlhofu. Tato rodina měla deset dětí. Zephyrin se se svými čtyřmi dětmi každý rok vydával za rodiči na Stodůlky a na Paště.

Napsal mnoho básní tím svým „stodůleckým dialektem“ Chtěl se stát učitelem, bohužel bylo na studii málo peněz. Měl ještě myslím dalších 5 sourozenců. Jinak pracoval ve vídeňské tiskárně. Měl v úmyslu, že v důchodu sepiše několik svých básní a vydá je v Rakousku. Do důchodu šel v roce 1932, zákeřná nemoc mu ale nedovolila svůj záměr vykonat. Zemřel předčasně v roce 1935.

Je pohřben na Ústředním vídeňské hřbitově. U jeho hrobu jsou zasazeny dvě jedle z jeho rodného kraje. Jeho tchyně a tchán z Předních Paští jsou pochováni na rejštejnském hřbitově. Na křížku je nápis Ignaz a Rosalia Lettl, rozená Haas z Babylonu.

Krátký úryvek z tvorby Zephyrina Zettla:

*Rodnej les, kam se člověk vrací,
ctím z hloubi duše nastokrát
A že sem, jako tažní ptáci,
jednou zas doma, byl bych rád!
Doma!
To milý drahý, slovo slyším
v něm znejmilejší hlas.
Na cizím poznáš co je domov,
na cizím poznáš co je v nás!*

Syn Zephyrina, Walter Zettl šel v otcových šlépějích. Narodil se 18. května 1919 ve Vídni. Vystudoval divadelní vědu, historii, germanistiku a dějiny umění. Vydal svou sbírku básní. V roce 1968 získal za své zásluhy na poli církevního umění a hudby od papeže Pavla VI. Rytířský kříž řádu sv. Řehoře.

Zapsané vzpomínky:

Dokončení ze strany 21

*Skoupá zemi, zaslíbena kdysi otcům,
kdo z tebe kámen vyorává?
Vracíš se tam, kdes byla před léty,
než přišel světec Vintíř – míříš k divočině*

Nebo jiná:

*Ani déšť však nemůže smýt vzpomínku
a mlha zastřít obrazy.
I kdyby kopřivy s řebříčkem
bujely na rumišťích rozpadlých stavení,
zůstane šumění Vydry!*

Za chvíli se dozvíte, proč jsme procesí z Paští do Rejštejna obnovili.

Naposled byl Walter Zettl za svými příbuznými na Paštích v roce 1945. Uspořádali průvod na svátek „Božího Těla“, a takto vše dopadlo:

„Na svátek“ Božího Těla, jak bývalo zvykem, procesí s Panenkou Marií nese-nou dívkami s květinovými věnečky ve vlasech z Předních Paští, sem dolů, do Rejštejna. Na rozkaz amerického velitele byl však zbožný zástup rozehán. Popis je mnohem delší. Toto se událo v květnu 1945, těsně po skončení války.

Nyní už se pomaloučku dostávám k tomu, proč jsme takové procesí uspořádali v nedávné době.

Jsem rodačkou z Předních Paští, ve svých knihách jsem se taky zmiňovala o dvou kapličkách, které byly totálně zničené. Popisovala jsem celou krajinu i osudy obyvatel. Přišel za mnou „Čenda“ a vyptával se, zda nevím jak kapličky vypadaly. Nemohu vše popisovat, bylo by to román!

Parta prima chlapců se rozhodla, že znovu obnoví kapličku u štol a po dvou

letech kapličku „Neposkvrněného srdce Panny Marie na Předních Paštích.

Nemohu zde popisovat, s kolika problémy jsme se potýkali. Vše dopadlo skvěle! Obě kapličky jsou dnes navštěvovány mnohými návštěvníky, nechybí tam slova chvály, že aspoň ty kapličky dávají tušit, že tam pulzoval život. Obě kapličky nám vysvětlil Páter Tomas van Zavrel.

V roce 2013 se zrodil nápad znovu obnovit toto zmařené procesí z roku 1945.

Procesí se ubíralo od „hornické“ kapličky do Rejštejna s účastí asi šedesáti poutníků. Sice hodně přšelo, ale stal se zázrak!

Před Rejštejnem je v lesíku umístěn pomník padlým vojákům, tam jsme měli také jedno zastavení. Najednou vysvitlo sluníčko - jako by nás vítalo!

Když jsme došli k ceduli s názvem Rejštejn, obloha se rozjasnila a kostelní zvon oznamoval poledne. U pomníku Jana Nepomuckého nám PhDr. Horpeniak přečetl tu neslavnou událost z roku 1945.

Naši poutníci toto zmařené procesí po 68 letech zdárně dokončili.

Tenkrát trávil Walter Zettl už svůj život v pečovatelském domě. Prostřednictvím ředitele Šumavského muzea ve Vídni se to Walter dozvěděl, že jejich tehdejší snaha byla naplněna.

Walter Zettl zemřel v roce 2014, bylo mu 95 let. Je pochován v hrobě se svým otcem Zephyrinem.

Nyní už se navrátím k procesí, které se konalo letos 4. června 2016. Nápad vzešel od Pátera Tomase a od Čendy.

Rozeslala jsem pozvánky přátelům zblízka i zdáli. Tentokrát jsme začali u „hornické“ kapličky, pak jsme došli k té dolejší.

Na pozvánku jsem napsala, aby si poutníci uvlili věnečky a vzali je s sebou k posvěcení. Nevěřila jsem svým očím kolik poutníků se nás sešlo, a to množství věnečků bylo nepřehlednutelné! Poutníci

přicházeli z různých míst - mnozí od Dobré Vody, ostatní přijížděli autobusem do Rejštejna.

Sešli jsme se všichni u kapličky Panny Marie Pomocné, kde nám páter Tomas posvětil věnečky, a po modlitbě jsme si sborem zazpívali naši státní hymnu. Pak jsme měli zastavení u dolejší kapličky, kde jsme si ke konci zazpívali tu „naši šumavskou“. Na krásné Šumavě. Tentokrát odhaduji účast cca 70 poutníků, možná i více. Oni se přidávali různě na různých odbočkách. Při celé trase nezůstal ani jeden křížek bez věnečku nebo svazku lučních kytiček. Celou cestu jsme se modlili nebo zpívali nábožné písně. V Rejštejně jsme si vyzvedli další věnečky a věšeli nebo je pokládali na hroby zemřelých paštěckých rodáků a na hroby významných osobností. V 17.00 bylo celé toto odpoledne ukončeno Mší svatou v kostele sv. Bartoloměje.

Vím, že jsem toho napsala hodně, přesto musím ještě několika slovy poděkovat všem, kteří udělali něco navíc jen za slova díky.

O květinovou výzdobu u sochy sv. Jana Nepomuckého a také o výzdobu v kostele se jako vždy postarala „naše“ Alenka Bernardová. V pohotovosti byli také manželé Mathausovi - jako vždy!

Obdivovala jsem solidárnost řidičů, kteří museli svá auta nechat na parkovišti v Rejštejně. Oni se nám nabídli, že nás „pěšáky“ odvezou k mostu, pak se vrátí a nechají auta na parkovišti. A tady se nabídl Tomáš Mathausů, že tyto řidiče odveze svým autem za námi k mostu. Jinak bychom po té asfaltové silnici museli jít dvakrát.

Sešli se tu poutníci i z Prahy, Vlašimi, Českých Budějovic a z dalších okolních i vzdálenějších městech.

Děkuji vám, přátelé! Byl to den, naplněný nejen láskou k Bohu, ale také láskou k šumavskému kraji.

Marie Malá

Procesí na náměstí v Rejštejně, 1896.

My máme rádi... jídlo!

V parném létě všichni hledáme, čím se ochladit. Pokud nemůžeme trávit celý den u vody se zmrzlinou v ruce, je velmi dobrý způsob ochlazení těla odlehčit stravu. Tělo pak může použít energii ušetřenou trávením na ochlazení. Velmi vhodná je tedy konzumace citrusů, syrové zeleniny či ovoce. Pálivý gulášek s pěti knedlíky vám bude chutnat stejně jako v zimě, ale budete se po něm pořádně potit.

Gaspačo

Původní španělská studená polévka, které se někdy také říká „polévka z lednice“ - udělejte si jednoduše větší dávku a během dne si dolijete z lednice další. Já jsem ji objevila teprve loni a opravdu jsem si ji zamilovala, protože zasytí a dodá energii. Budeme potřebovat:

- 1 kg masitých rajčat
- 1 ks okurky
- 1 ks papriky
- 1 stroužek česneku (klidně přidejte)
- 1 menší cibule

čerstvou bazalku, oregano, sůl, hrubě mletý pepř, trochu studené vody. Dále můžete přidat ještě balzamický ocet a lžici olivového oleje

V některých receptech na gaspačo doporučují rajčata nejdříve spařit a oloupat, já jsem pro zachování čerstvosti, takže větší suroviny velmi hrubě pokrájím a všechno dohromady rozmixuji. Ozdobit můžete

plátkem okurky, bazalkou či parmezanovými hoblinkami.

Jinou variantou může být také ovocná polévka či velmi oblíbené smoothie. Receptů jsou miliony, všechny mají stejnou základní složku – mixované ovoce či zeleninu. Je jen na vaší fantazii, co přidáte – jogurt, mléko, med, vodu, džus, kokos, chia semínka apod.

Ratatouille

Jedná se o oblíbené středomořské jídlo. Slyšela jsem o něm poprvé ve stejnojmenné pohádce a teprve pak jsem začala pátrat po receptu. Nejvíce se mi na „ratatuj“ líbí, že ho můžete podávat teplé i studené a pořadí je „mňamózní“.

- 2 lžíce olivového oleje
- 1 velká cibule (pokrájíme na měsíčky)
- 3 stroužky česneku (pokr. na plátky)
- 2 barevné papriky (pokr. na větší nudle)
- 2 středně velké cukety (pokr. na půlcentimetrové, přepůlené plátky)
- 1 větší brambora (pokr. na jemné plátky)
- 6-8 přepůlených cherry rajčátek
- Sůl, pepř, bylinky – petržel, bazalka, saturejka, libeček.

V ratatouille lze zeleninu obměňovat – skvělý je na plátky pokrájený tuřín, mrkev či na kolečka pokrájený lilek.

Ve větší pánvi zahřejeme olej a dozlatova na něm opečeme cibuli. Přidáme ostatní zeleninu krom rajčátek a za občas-

ného promíchání dusíme přikryté pokličkou asi 10 minut. Oheň snížíme na minimum a přidáme rajčátka, sůl a pepř. Promícháme a ještě chvíli opatrně dusíme. Pozor zelenina se nesmí rozvařit, musí zůstat křehká! Přidáme bylinky, zlehka promícháme a ještě tak minutku odkryté podusíme. Podáváme jako přílohu k pečenému masu, s opečeným toastem nebo prostě jen tak.

Dobrou chuť a užijte si krásný zbytek léta!

Lena Yvonna Geryková

Letní pekáček z kláštera v Niederalteichu

Klášter Niederalteich má pro náš kraj velký význam. Pocházel z něj svatý Vintř, a protože je jeho kostel zasvěcen sv. Mořici stejně jako kostelík na Mouřenci nad Annínem, předpokládá se, že jej založil právě sv. Vintř na své stezce z Niederalteichu do Břevnova. I když musíme přiznat, že tyto předpoklady jsou na pomezí legend.

Když jsme se tam byli před několika lety podívat, bratři se nám tuze pěkně věnovali. Ukázali nám oba nádherné kostely, protože klášter je birituální, je tam katolická bazilika se starými románskými základy i nový ortodoxní chrám. Po modlitbách v choru nás pozvali i k obědu.

Ochutnala jsem tam zeleninový pekáček, který mě tak oslovil, že jsem pak recept doma zrekonstruovala. Budete potřebovat:

- 3 větší brambory
- 2 střední mrkve
- 1 menší stíhlou cuketu
- ½ hlavičky menšího květáku
- větší část balíčku Balkánského sýra
- 1 kelímek smetany
- 2-3 natvrdo vařená vejce
- 1 kl máslo
- sůl, pepř, 1 kl curry prášku, libeček, bazalku

Můžete přidat i papriku nebo malé hlavičky hub a vůbec zeleninu i koření obměnit podle chuti.

Brambory oškrábeme, nakrájíme na větší kostky, květák rozebereme na malé růžičky, mrkev oloupeme a nastrojíme na tenké plátky na okurkovém struhadle, cuketu jen omyjeme a i se slupkou nakrájíme na větší kostky. Brambory asi 7 minut povaříme v osolené vodě. Na poslední 2 minuty k nim hodíme oblanširovat květák. Scedíme, necháme prochládnout. Mrkev osmahneme na jiskřičce másla s několika zrny soli a necháme také vychladnout.

Nasekáme libeček a bazalku. Smetanu

smícháme s kávovou lžičkou curry prášku a jen malinko osolíme (část zeleniny už solená je). Zapékací misku vymažeme máslem a navrstvíme zeleninu, kterou proložíme nasekaným zeleným kořením. Navrch rozdrobíme Balkánský sýr a zalijeme smetanou. Strčíme do trouby vyhřáté na 200° C a pečeme (podle toho, jak která trouba peče) cca 20 minut, tzn. tak, aby zelenina zůstala křupavá a sýr lehce zezlátl. Vytáhneme a před podáváním posypeme rozdrobenými natvrdo vařenými vejci.

Ideální v horkém letním dni s mátovo-citronovou limonádou. Dobrou chuť!

Helena Pekárková

Sportovní hala hostila florbalové turnaje

Souboje „O pohár města Vimperk“
vyhráli vimperští florbalisté

Poslední ze tří turnajů v letní přípravě florbalistů na příští sezonu se konal pod taktovkou oddílu FBC Vimperk. Vše se odehrálo v nové sportovní hale v Kašperských Horách, kde vimperští se hrají též dva ligové turnaje a to 8. října 2016 a 18. března 2017.

Turnaje se zúčastnilo sedm týmů z pěti měst jihočeského a západočeského kraje, a to: domácí TJ Šumavan Vimperk (postup do Jihočeské ligy mužů), FBC Dynamo Strakonice (Jihočeský přebor mužů), FBC Sokol Vodňany (Jihočeská liga mužů), TJ Jiskra Domažlice (Divize), FbC Sokol Rokycany (Divize), FBC Strakonice A a FBC Strakonice B (Mix hráčů hrající Národní ligu, 3. ligu juniorů a Jihočeskou ligu mužů). Po ranních přípravách se spustila vlna zápasů ve skupinách, kdy v tříčlenné skupině A na sebe narazili Vimperk, Domažlice a Strakonice B. Ve druhé čtyřčlenné skupině se utkali Strakonice A, Vodňany, Rokycany a Dynamo Strakonice.

Vimperký tým odehrál turnaj v sestavě: Petr (Kučera) – Pešl ml., Robl, Havelka; Myslík, Gabauer – Pluščenko, Křešnička, Voldřich; Smolík, Schwamberger T.

Výsledky

Skupina A:

FBC Strakonice B	4b	6:6
TJ Jiskra Domažlice	3b	5:5
TJ Šumavan Vimperk	2b	6:6

Skupina B:

FbC Sokol Rokycany	9b	10:1
FBC Sokol Vodňany	5b	6:7
FBC Strakonice A	4b	8:11
FBC Dynamo Strakonice	0b	3:8

Na čtvrtém místě ve skupině B se umístil FBC Dynamo Strakonice, který obsadil 7. místo. Týmy z druhých a třetích míst se utkaly proti sobě ve čtvrtfinále a první postoupily rovnou do semifinále.

Ve čtvrtfinále se hrálo systémem 3A-2B a 2A-3B

TJ Šumavan Vimperk porazil už navený tým FBC Sokol Vodňany vysoko 7:1 a v druhém utkání si tým FBC Strakonice A poradil s TJ Jiskra Domažlice.

Po čtvrtfinále mohly být předány další ceny, a to týmu TJ Jiskra Domažlice za 6. místo a týmu FBC Sokol Vodňany za 5. místo.

V semifinále, kdy už pomalu začaly docházet síly, hráli vítězové skupin s vítězi čtvrtfinále.

Podruhé v turnaji si v prvním čtvrtfinále poradil TJ Šumavan Vimperk s FBC Strakonice B, tentokrát v základní hrací době 4:2. Také FbC Sokol Rokycany si i podruhé připsal cenný skalp týmu FBC Strakonice A.

O třetí místo si to rozdali mezi sebou strakoničtí. Souboj „bílo-červených“ nakonec vyhráli červení a první pohár tohoto turnaje tak získali florbalisté FBC Strakonice B. FBC Strakonice B – FBC Strakonice A 5:0

Ve finále, do kterého se překvapivě dostal pořadající celek Vimperka, se po zásluze objevily i suverénně hrající Rokycany. Vimperk vyhrál po velkém boji a získal tak 1. místo v domácím turnaji. TJ Šumavan Vimperk – FbC Sokol Rokycany 5:2

Vyhlášeny a předány byly ceny nejlepšimu hráči z každého týmu, na konci turnaje byly vyhlášeny celoturnajové ceny:

Nejlepší brankář:

Josef Macek (FBC Strakonice A)

Nejlepší obránce:

Martin Myslík (TJ Šumavan Vimperk)

Nejlepší útočník:

Vojtěch Vlach (FbC Sokol Rokycany)

Nejlepší v bodování:

Karel Šavřda (FBC Strakonice A)

Poděkování patří sponzorům a partnerům tohoto turnaje:

Městu Vimperk za záštitu a nákup hlavních cen, firmě VAVI za sponzorské ceny ve formě košíl, Rodinnému hotelu Family Hotel Rilancio Kašperské Hory za poskytnutí občerstvení v hale i v jejich restauraci, městu Kašperské Hory za pronájem haly k uspořádání turnaje.

Těšíme se na spolupráci a stálou podporu i v příští sezóně, která pro náš oddíl začíná celorepublikovým Pohárem České pojišťovny 27. - 28. srpna 2016 v Táboře a prvním turnajem Jihočeské ligy mužů 24. září 2016 v Českých Budějovicích.

-vp-

Sušicko má svou dorosteneckou mistryni Evropy!

Z atletického mistrovství Evropy dorostenců v Tbilisi přišla v neděli 17. července večer vynikající zpráva. V soutěži kladivářek obsadila první místo sušická rodačka Kateřina Skypalová, když v poslední sérii hodem dlouhým 66,58 metru, který znamená i její dosavadní osobní maximum, přehodila do té

doby vedoucí Taťjanu Romanovičovou z Běloruska a druhou Finku Kiiru Väänänenovou.

Gratulujeme k tomuto vynikajícímu výkonu, kterým se Kateřina zařadila mezi přední evropské atletky ve své kategorii.

-red-

Vzpomínky vyvolané čtením článku

Foto-Film-Fousy – to byl Sváta Macák, z Kašperskohorského zpravodaje č. 7/2016

S velkým zájmem jsem si přečetl příspěvek p. Emila Kinzla a polozapomenuté vzpomínky na Svátku přede mnou začaly odvíjet jako film.

Poprvé jsem se se Svátou setkal u nás doma, kam jej pozvali moji rodiče k pořízení rodinných fotografií. V té době ještě Sváta pobýval v kašperskohorské nemocnici jako pacient a přivydělával si fotografováním. Ateliér neměl k dispozici, tak si ho postavil u nás v kuchyni. Od matky si vyžádal deky a prostěradla k vytvoření pozadí, osvětlovací techniku a fotografické potřeby si přinesl sám. Svou činností i zjevem mi připomínal kouzelníka. Byl jsem tehdy ještě dítě školou povinné.

Přáteli jsme se stali až zhruba po dalších deseti letech v restauraci hotelu Bílá růže, tehdy nejluxusnějšího podniku veřejného stravování na Horách. Tam Sváta chodil často na oběd či večeři. Pro svou veselou a družnou povahu si našel cestu k mládeži o dvacet let mladší než byl on sám. Nepokazil žádnou zábavu, naopak byl strůjcem mnoha taškařic. Přes jeho absolutní hluchotu jsme se naučili spolu dobře dorozumívat, i některá slova znakově řeči jsme od něj postupně pochytili.

Po čase jsem poznal jeho nadprůměrnou inteligenci, která mu umožnila s úspěchem se protloukat svým obtížným životem plným nemocí a bolesti. Svědkem jeho kreativity může sloužit vkusný ateliér, který dokázal zřídit v miniaturním prostoru, kde našel místo pro byteček, ateliér i temnou komoru. Ani miniaturní výkladní skříň nechyběla. Obzvláště byl pyšný na účinné horkovzdušné topení, svůj „vynález“. Když jsme u těch vynálezů, ukazoval mi je, a chtěl posoudit několik žádostí o patentování svých nápadů. Již si nevzpomínám, čeho všeho se týkaly, ale pamatuji, že vůbec nebyly hloupé ani nesmyslné.

Dovedl si poradit i se svým handicapem – hluchotou. Jezdil někdy brzo ráno autobusovou linkou Kašperské Hory – Praha. Nezmeškat autobus představovalo pro něj problém. Vyřešil jej po svém. Tehdy používané mechanické budíky měly na zadní straně klikku na natahování zvonění, která se při vyzvánění otáčela. Sehnal si tzv. „indukční elektriku“. Přístroj, který jsme znali z pokusů při hodinách fyziky. Používal se i k léčebným účelům. Napájený byl z ploché baterie, vystupovaly z něj dva dráty s válečky, které léčená osoba uchopila do dlaní a terapeut měnil úroveň napětí na válečkách na požadovanou hodnotu, popř. takovou, kterou daná osoba snese. Ke klikce vyzvánění u budíku nainstaloval vypínač tak, aby při vyzvánění zapnul indukční elektriku. Úroveň napětí si nastavil, aby jej při elektrodách přivázaných na zápěstí aplikované napětí bezpečně vzbudilo. Ráno, když budík začal zvonit a unikátní

přístroj začal působit, se Svátovi začal zdát úděsný sen a probudil se na podlaze s křečemi v rukou. Zapomněl totiž, že při spánku se mu zapotí zápěstí, elektrický kontakt se zlepšil a aplikované napětí výrazně stoupne. Probuzení šokem bylo účinné, ale více už metodu raději nepoužíval.

Fotografoval ve svém ateliéru, dělal reportáže z rodinných oslav a fotil i Šumavu. Pro své potíže toho příliš po krajině nenachodil, a proto ani nenafotil. Na jedno jeho unikátní dílo však musím vzpomenout. Obstaral si fotografické fólie používané u rentgenových přístrojů, velikosti asi tak 50x50 cm. Na ně kopíroval fotografie Šumavy. Několik z nich vkusně koloroval a vystavil v hotelu Bílá růže, kde pro ně připravili vitríny ve vstupní chodbě. Obrázky byly podsvícené zářivkami, a každý návštěvník věřil, že se dívá na neobvykle velké barevné diapozitivy. Nejvíce na mě zapůsobil obrázek hradu Kašperku v mlze fotografovaný z Pustého Hrádku. Dal jsem mu jméno „Tajemný hrad v Karpatech“. Sváta mi později takový věnoval, ovšem bez koloratury. Obrázek dodnes visí v naší chodbě. Nevím, zda se obrázky v hotelu zachovaly, či kde skončily. Ve své době byly atrakcí podniku.

Někdy v šedesátých letech navštívil Kašperské Hory populární zpěvák Waldemar Matuška. Bydlel u svých přátel „Na Cikánce“ a na obědy či večeře chodil do Bílé růže. Dozvěděl se, že na Horách žije fotograf Sváta Macák, který je mu údajně podobný. Sváta měl společného s Matuškou jen to, že oba nosili plnovous. Potkat muže s plnovousem byla tehdy zvláštnost. A tak jednou v podvečer jsme seděli se Svátou v ateliéru, dveře se otevřely a dovnitř vešel Walda. Vyprávěl, jak ho Šumava nadchla, co pro něj

znamená lehnout si zde do trávy, dívat se do oblak a podobně. Sváta zatím nelenil, připravil ateliér a jen tak mezi řeči, bez žádosti o svolení, jej fotografoval.

V průběhu let nás, Svátovy přátele, osud rozptýlil po Čechách, některé i do daleké ciziny a na naše místo nastoupila mladší generace.

Svátu jsem ještě jednou navštívil v době, kdy žil se svojí maminkou v Plzni a Kašperské Hory měl zakázané. To už byl ale jiný člověk. Pesimistický, zatrpklý, nemocný a smutný. Brzy na to zemřel. Na Svátku si vždycky vzpomenu při rozhovoru s lidmi, kteří zveličují své problémy a potíže, nadávají na všechno a všechny kolem sebe. Sváta s řadou nemocí musel stále nosit na těle jakousi stahovací vestu, rozpadaly se mu kosti. Věděl, že se vysokého věku nedočká. Přesto šířil kolem sebe optimismus a veselí. Nikdy nikomu nic nezáviděl. Na své bolesti si stěžoval jen před nejbližšími přáteli, a to jen zřídka.

Na fotce přiložené k článku Emila Kinzla je vidět vedle Svátí Macáka další zajímavou a známou postavu tehdejší Šumavy Petra Uhlíře, mimochodem bratrance mé maminky. Popis jeho životních příběhů by vydal na román.

Jiří Reindl, kašperskohorský rodák

11. srpna 2016 by se dožil 100 let pan Jan Hoffmann,

první český učitel po 2. světové válce v našem městě. Celý svůj život věnoval výchově mládeže. Místa působení často střídal a 1. srpna 1945 přichází do Kašperských Hor jako již řídící učitel. Krom toho působil v Sokole, organizoval divadlo, zájezdy pro důchodce a pod. Vyučoval i na Pedagogické škole v Sušici, v SOU v Kašperských Horách, pár let byl i ředitelem Dětského domova. Zkrátka dobrý člověk jak se patří. Důchodu však mnoho neužil. Ve věku 64 let jej potkala ta zubatá, symbolicky, při cestě ze školy. Tak kdo jste jej znali, vzpomeňte na našeho dobrého a obětavého spoluobčana.

Emil Kintzl

Arnošt Hammerbauer

Kdysi nepřehlédnutelná postava Kašperských Hor již 40 let odpočívá na místním hřbitově. A jeho pestří život, jistě i po těch letech stojí za připomenutí.

Narodil se v Sušici v rodině železničáře jako sedmé – šťastné dítě roku 1903. Ve Vimperku, kam často chodil i pěšky, se vyučil zbrojířem a nožířem, ale řemeslo dlouho nevykonával. Po vzoru otce pracoval také u dráhy. Za 2. světové války se zapojil do odbojové činnosti, a byl vězněn na Pankráci a v Terezíně, ale se svou dobrou němčinou se zachránil. Byl totálně nasazen v Kielu, kde se naučil zacházet s přístroji na slaboproud, a tímto se pak živil jako technik u pošty v našem městě, kam se přestěhoval po válce.

Žil se svou hospodyní v posledním dřevěném domku na Rejštejnské ulici, krásně vyzdobeném loveckými trofejemi a starými zbraněmi. Patřil mezi zakladatele Mysliveckého sdružení, kde patřil spolu s p. Pavlíkem mezi nejlepší střelce.

Skoro denně navštěvoval místní hostinice a svými historkami a mysliveckou latinou bavíval místní, ale hlavně cizí hosty. Jeho parádní myslivecká uniforma vždy lákala k posezení i k poslechu.

Byl to svérázný i trochu pohodlný člověk. Vypráví se, že když jeho hospodyně Marta dala proti jeho vůli vymalovat byt, tak on ležel z trucu na kanapi přikrytý prostěradlem. Do hospody mu Marta vždy připravila studenou večeři, kterou nosil v lovecké brašně. Jednou mu vrchní Hejkal připravil šprým. Když si po pivě „odskočil“, tak mu připravená vajíčka vařená na tvrdo, vyměnil za čerstvá. Arnošt pak vajíčko vzal do dlaně a nožem rozsekl, byl překvapen. I druhý pokus se nezdařil k potěše přihlížejících, ale vše se po pár štamprlích v dobrém vysvětlilo.

Já osobně jsem byl na hradě Bítově svědkem, když Arno v expozici vycpaných zámeckých psů jmenoval jejich rasy.

A na dotaz jedné zvědavé paní, co je to ten nejlepší, Arno s úsměvem odpověděl: „Milostivá paní, to byl ten její nejmilejší, tak zvaný k....lízek“ Všichni se jen smáli. Tak to byl celý Arnošt.

Ke stáru rozprodával svou sbírku zbraní, trofejí, knih.. v hospodě byl středem pozornosti a nikoho nikdy neurazil. Vzpomínal na své kamarády a po krátké nemoci roku 1976 odešel do věčných lovišť. Tak si na něho, kdož jste jej znali, toho 12. srpna vzpomeňte.

Emil Kintzl

Společenská kronika

Městský úřad Kašperské Hory srdečně blahopřeje spoluobčanům, kteří slaví významné životní jubileum:

Bártík Jiří
Jirovcová Terezie
Skypala Juraj
Piklová Helena
Němcová Anna
Fialová Božena
Cholt Jiří
Hailová Hana
Lišková Jiřina
Římnáčová Raisa
Pešl Václav
Hrach Václav
Černý Josef

Oslavencům přejeme hodně zdraví, spokojenosti a harmonie.

Opustili nás

Karel Hořejš

Pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast.

Pokud si nepřejete být ve Společenské kronice zveřejnění, sdělte nám to na MěKIS, nebo e-mailem na adresu: zpravodaj@kasphory.cz.

Kašperskohorský zpravodaj - periodický tisk územního samosprávného celku, periodicita: měsíčník, **místo vydávání:** Kašperské Hory, **registrační číslo:** MKČR E 14893, **vydavatel:** Město Kašperské Hory, Náměstí 1, 341 92 Kašperské Hory, www.kasphory.cz; IČ 00 255 645, **redakce a grafická úprava:** Mgr. Václav Kůs, e-mail: zpravodaj@kasphory.cz. Složení redakční rady je uveřejněno na internetových stránkách města. **tisk:** Typos, tiskařské závody, s.r.o. Redakce si vyhrazuje právo vybrat k otištění příspěvky pisatelů podle potřeb KHZ. Příspěvky představují názory a postoje pisatelů. Za obsah inzerátů a autorská práva k nim zodpovídá jejich zadavatel. Redakce si vyhrazuje právo příspěvek odmítnout. Reakce na sdělení obsahující skutkové tvrzení, které se dotýká cti, důstojnosti nebo soukromí určité fyzické osoby, anebo jména nebo dobré pověsti určité právnické osoby se řídí Tiskovým zákonem (č. 46/2000 Sb.).

UZÁVĚRKA PŘÍŠTÍHO VYDÁNÍ

Kašperskohorského zpravodaje je

20. SRPNA 2016.

Příspěvky zasílejte elektronicky

e-mail: zpravodaj@kasphory.cz

KULTURA

DLOUHODOBÉ AKCE

Červenec, srpen | úterý, čtvrtek, neděle | od 10.30 Komentované prohlídky města

Cca 90 minutová prohlídka města s průvodcem. Cena snížené vstupné 50 Kč, plné 75 Kč. Prodej vstupenek na MĚKIS, tel. 376 503 413 (Náměstí 1, 341 92 K. Hory). Rezervaci vstupenek doporučujeme.

| Sraz před budovou radnice, Kašperské Hory

1. 7. – 31. 8. | 9.00 – 16.00

ŠKOLNÍ PALETA ZŠ HARTMANICE – Čtyři roční období

Výtvarné práce žáků vznikly pod vedením Mgr. Jaroslava Hrušovské, Mgr. Petry Jopkové a Mgr. Josefa Breie. Vstupné: dobrovolný příspěvek na výtvarné potřeby pro žáky.

| Představení kina Kašperské Hory

1. 7. – 26. 8. – každý pátek | 14.00 – 18.00

Tvořivé dílny – prstové loutky

Přijďte si vytvořit krásné prstové loutky, s kterými lze hrát i divadélko. Cena 50 Kč za výrobek.

| Vestibul kina Kašperské Hory

11. 7. – 31. 8.

Po stopách Karla IV. očima dětí + Umělecké obrázky dětí z naší školy

Projekt žáků ze ZŠ, ZUŠ a MŠ Kašperské Hory. Přijďte se podívat na krásné výtvary našich dětí.

| Výstavní místnost na radnici

KRÁTKODOBÉ AKCE

1. 8. | 13.00 – 16.00

Tvořivá dílna – Výroba papírových zvířátek metodou quilling

Akce je vhodná pro rodiče s dětmi. Cena programu: 50,- Kč. Tel.: 376 582 734, 731 530 284

| IS a SEV Kašperské Hory

2.8., 3.8. | 10.00 – 14.00

Po stopách zlatokopů pro rodiče s dětmi

SRPEN

Trasa a doplňující aktivity jsou vhodné pro rodiny s dětmi mladšího školního věku. Délka trasy 7,5 km. Náročnost trasy střední. Prosíme, na akci se předem přihlašte. Cena programu: 20,- Kč. Tel.: 376 582 734, 731 530 284

| IS a SEV Kašperské Hory

2. 8. – 7. 8. Divadelní hra(d)

Divadelní spolek Kašpar na hradě Kašperku představí letos hned tři hry: 29. – 31. 7. Romeo a Julie, 2. – 4. 8. Cyrano, 5. – 7. 8. Othello. Před začátkem divadla vás svou hudbou bude bavit hudební skupina YOLO KVARTET. Vždy od 19.30 do 20.40 hod.

| Hrad Kašperk

4. 8., 11. 8., 25. 8. | 10.00 – 16.00

Letní tvořivé dílny na Kašperku

Tvořivá dílna na Kašperku je věnována výrobě oveček z ovčího rouna. Během dílny se naučíte pracovat s ovčím rounem a plstíci jehlou, odnese si loutku ovečky, která potěší malé i velké. Cena dílny 70 Kč

| Hrad Kašperk

5. 8., 19. 8. | 19.30

Hudební večery s kvartetem SBSQ

Přijďte si poslechnout kvarteto South Bohemia Say Quartet. Vstupné 110 Kč.

| Hotel Rilancio „Modrák“, Kašperské Hory

5. 8. – 7. 8.

Kašperskohorská pouť – Pouť Panny Marie Sněžné

Bohatý program, jarmark na náměstí. Moderní část pouti na Žižkově náměstí. Poutní procesí, staročeský jarmark, pouťové atrakce, to vše a mnohem víc uvidíte při vaší návštěvě Kašperských Hor v tomto datu.

| Kašperské Hory

5.8. | 13.00 – 16.00

Den s rysem ostrovidem

Odpoledne plné her, aktivit a zajímavostí o této naší největší kočkovité šelmě. Cena programu: 20,- Kč. Tel.: 376 582 734, 731 530 284

| IS a SEV Kašperské Hory

6. 8. | 18.00

Benefiční koncert Gabriely Demetorové

Na varhany doprovází Pavel Černý. Výtěžek bude věnován na opravu věže kostela sv. Kateřiny v Hartmanicích. Cena vstupenky je 350 Kč k sezení, 250 Kč ke stání. Vstupenky v prodeji v MĚKIS Kašperské Hory, Městské IS Hartmanice, e-vstupenka: www.kulturasure.cz

| Kostel sv. Markéty

8.8., 30. 8. | 10.00 – 13.00

Kolem Pranýře za výhledy

Cestou budeme poznávat drobná tajemství přírody díky doplňkovým aktivitám pro zvědavé děti i jejich rodiče a prarodiče. Délka trasy 5,5 km. Náročnost trasy střední. Vhodné pro děti od 5 let. Prosíme, na akci se předem přihlašte. Cena programu: 20,- Kč. Tel.: 376 582 734, 731 530 464

| IS a SEV Kašperské Hory

9.8. | 10.00 – 13.00

Hledání šumavských skřítků

Pojďte spolu se šumavskými skřítky oslavit 25 let od vyhlášení Národního parku Šumava. Dopoledne plné překvapení pro rodiče s dětmi. V případě nepříznivého počasí se akce nekoná. Cena programu: 50,- Kč. Tel.: 376 582 734, 731 530 284

| IS a SEV Kašperské Hory

10.8. | 19.00

Vietnam. Krajina a lidé Vietnamu.

Himálaj. Nepál a Ladakh. Cestovatelská fotografie spojuje krajinářskou a portrétní fotografii spolu s reportáží a dokumentem. Unikátní velehorská krajina Himálaje s cestami do prastarých klášterů. Přednášející: Helena Macenauerová, Fotoinstitut. cz. Cena programu: 20,- Kč. Tel.: 376 582 734, 731 530 284, 731 530 464

| IS a SEV Kašperské Hory

12. 8. | 21.30 Teorie tygra

Road movie / Komedie, Česko, 2016, 101 min, vstupné 80 Kč.

| Parčík pod kinem Kašperské Hory

Městské kulturní a informační středisko | Náměstí 1, 341 92 Kašperské Hory
+420 376 503 412 | kultura@kashory.cz | www.sumava.net/ickhory

změna programu vyhrazena

KULTURA

11.8., 18. 8., 29. 8. | 13.00 - 16.00

Tvořivá dílna „Z ovčína“

Přijďte a zjistíte, jak se zpracovává ovčí vlna a co vše je možné z ní vyrobit plstěním za mokra nebo pomocí plstící jehly za sucha. Cena programu: 50,- Kč. Tel.: 376 582 734, 731 530 284
| IS a SEV Kašperské Hory

12.8. | 13.00 - 17.00

Ruční výroba skleněných korálků (pateříků) na sklářském kahanu

Přednášející: Jana Wudy. Prosíme, na akci se předem přihlašte.
Cena programu: 20,- Kč. Vlastní výroba korálků: 50,- Kč. Tel.: 376 582 734, 731 530 284.
| IS a SEV Kašperské Hory

14. 8. | 14.00

660. výročí první písemné zmínky o osadě Červená

Je připraven program v návěsní kapli Panny Marie Pomocné. Pořádá občanské sdružení Obnova a rozvoj Červené na Šumavě.
| Červená

17.8. | 19.00

Šumava ve fotografiích Heleny Macenauerové.

Šumava v nádherných fotografiích lektora FotoInstitut.cz. Dozvíte se, jakou fototechniku zvolit při fotografování krajiny, jak nastavit expozici či jakou zvolit kompozici. Kdy je vhodné použít filtr a jak hledat světlo v krajině. Množství praktických ukázek zaměřených na krajinářskou fotografii. Přednášející: Helena Macenauerová, FotoInstitut.cz. Cena programu: 20,- Kč. Tel.: 376 582 734, 731 530 284, 731 530 464
| IS a SEV Kašperské Hory

18. – 20. 8.

Noční prohlídky hradu Kašperk

Dobrodružná výprava po temném hradě.
Hrad Kašperk

19. 8. | 17.30 Konečně doma

Animovaný / Komédie, 92 min, vstupné 60 Kč
| Kino Kašperské Hory

SRPEN

19. 8. | 21.30 Ztraceni v Mnichově

Komédie, Česko, 105 min., vstupné 80 Kč
| Parčík pod kinem, Kašperské Hory

19.8. | 13.00 - 16.00

Tvořivá dílna - papírová krajka

Přijďte si s námi vyrobit originální dárek, dekorativní obrázek nebo přání technikou pergamano, kdy se obyčejný papír změní pomocí vašich šikovných rukou v papírovou krajkou. Cena programu: 50,- Kč. Tel.: 376 582 734, 731 530 284
| IS a SEV Kašperské Hory

20. 8. | 10.00

Setkání odpůrců těžby zlata na Šumavě

| Náměstí Kašperské Hory

21.8. | 10.30 - 14.00

Historie dřevařství na Šumavě, stavba vorů a plavba po Vchynicko-Tetovském kanálu

Ukázka starých řemesel, historie dřevařství na Šumavě, stavba vorů, plavení dřeva a plavba po plavebním kanálu. Místo srazu: Rechle u Modravy. Přednášející: Karel Ešner. Cena programu: 20,- Kč. Tel.: 605 025 563
| IS a SEV Kašperské Hory

22.8. | 10.00 - 15.00

Přes Nebe a Peklo na Ždánov

Nádherné výhledy na město a šumavské vrcholy. Délka trasy 8,5 km. Náročnost trasy střední. Vhodné pro děti od 5 let. Prosíme, na akci se předem přihlašte. Cena programu: 20,- Kč. Tel.: 376 582 734, 731 530 464
| IS a SEV Kašperské Hory

23.8. | 10.00 - 14.00

Jedovaté rostliny v přírodě

Jsou všechny rostliny k jídlu? Botanická vycházka do okolí Kašperských Hor. Přednášející: Hana Kohoutová. Pohodlná obuv. V případě nepříznivého počasí náhradní program v IS a SEV. Prosíme, na akci se předem přihlašte. Cena programu: 20,- Kč. Tel.: 376 582 734, 731 530 284.
| IS a SEV Kašperské Hory

25.8. | 13.00 - 16.00

Tvoříme z FIMO hmoty

Cena programu: 50,- Kč. Tel.: 376 582 734, 731 530 284
| IS a SEV Kašperské Hory

25.8. | 19.00

Makrofotografie hmyzu a rostlin

Poznávání šumavské přírody přes hledáček objektivu. Přednášející: Pavel Krásenský. Cena programu: 20,- Kč. Tel.: 376 582 734, 731 530 464
| IS a SEV Kašperské Hory

26. 8. | 21.30 Vybíjená

Komédie, Česko, 94 min, vstupné 80 Kč.
| Parčík pod kinem, Kašperské Hory

26.8. | 18.00 - 21.00

Netopýří noc

Večer plný her, aktivit a zajímavostí ze života těchto jedinečných létajících savců. Promítání filmu Netopýři ve tmě. Ukázka výzkumných metod. Představení didaktických karet Netopýři Šumavy, které Vám pomocí her pomohou s rozpoznáváním jednotlivých druhů. Přednášející: Luděk Buřka. Cena programu: 20,- Kč. Tel.: 376 582 734, 731 530 284
| IS a SEV Kašperské Hory

27. 8.

Farmářské a řemeslné trhy

Hledáte na váš stůl regionální produkty, zdravou stravu, voňavé bylinky nebo řemeslné výrobky? Jste tu správně. Jedenkrát měsíčně máte možnost si vybrat, zakoupit a podpořit produkty regionálních výrobců.
Náměstí Kašperské Hory

27. 8. | 17.00

Wake Up Summer fest

Rozloučení s letními prázdninami na open air akci. Doražte na školní hřiště a nechte se unášet na vlně punk rocku, hardcoru, hip hopu a dalších stylů. Veškeré informace jsou doplňovány na facebookové události.
| Školní hřiště, Kašperské Hory

Městské kulturní a informační středisko | Náměstí 1, 341 92 Kašperské Hory
+420 376 503 412 | kultura@kashpory.cz | www.sumava.net/ickhory

změna programu vyhrazena

